

כֶּתֶר תּוֹרָה

גְּמָרָא מִימָּה מִיִּשְׁשׁ

אִיבֶר צווייַא הונְדֶרֶט זאכן אויס
דער הייליגִי גְמָרָא אונ פֿון דעם
מִדְרָש גאנץ קלאר אונ היין פֿאר
מִיִּשְׁשׁ אונ שייני מִשְׁדִּים דרויף.
לִיטֶר שִׁכֵּל אונ גרוס חֲכָמָה.

Keter Tora

Verfasser und Verleger

A. M. Mohr.

(Nachdruck wird vorbehalten.)

Lemberg 1868.

Druck von S. L. Kugel, Lewin et Comp.

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

עטליבע נייטיגע ווערטער

דיא הייליג גמרא אונ דר מדרש זענין פול
לויטער חכמה , אבר נישט אימליכר איז אדמון
ער זאל הענן לערנן דרינגן . עם וויד אבר דאך
יטדר יוד ער זאל זיך קענן אמאל אן רופן
צווישן מענשן מיט אנמרא ווערטער . אונ עם
איז טאהי זייער שיין אז מען האן דאס . איבר
דעם האב איך אויסגקליבן זאלכי זאכן 16
אונזרי הייליג חכמים וואס זיין נוצן זיין 17
אפט אין קעבן . זיין גיבן דעם מענשט 18
וויא אזו ער זאל זיך פיהרן : אונ ער האט דא
זיין גרוס פבוד ווען ער רופט זיך דער מיט
אין אנזעלשאפט :

כתר תורה

אֲזַנִּים לְדֶרֶךְ אֲזַנִּים לְכֹתֵל * (מדרש ויקרא דבס פל"ג)

דָּר וָעֵג הָאֵשׁ אֲוֶעֱרֵן * דּוּא וּוְאֵנֶד הָאֵשׁ
אֲוֶעֱרֵן * מָעַן מוֹז זוֹךְ שְׂטָאָרְק הוּמָן נוֹשֵׁט צו רַעֲדֵן
אֲזוּנֵי ווערטר וּם מָעַן טָאָר נוֹשֵׁט * אפילו נוֹשֵׁט
אוֹיף אֲוועג וּם מָעַן זעהט דָּאָרשׁ קיין אֲיִינְצִיגן
מָעַנֵשׁ נוֹשֵׁט * אָדָּר אונ זיין אֲיִיגנו שטוב וואס
קיין שום פֿרעמֶדֶר און נוֹשֵׁט דָּא * וואָרן מוקען
גָּאָר נוֹט וויסן וויא אַרום עס קאן אַרויס קומן *
אונ עס הָאט זיך שוין זייער פול מאל גִּטְרָאָפֶן
אז מָעַנֵשׁן זענן אומגלוקלך גוואָרן דָּאָרד דעם
וואס זיי האָבן אַרויס גרעט גפּעֶהרליכי ווערטר
וואס זייא האָבן גמיינט אז קיינער הערט עס
נוֹשֵׁט :

אֲזִכָּת לְהַרְתָּא הִלֵּךְ בְּנִמוּכָה * (בראשית דבס פמ"ג)

קומסטו אונ שטאַט אַרײַן פוהר דוך וויא
איר מְנַהֵג און * אז דר מָעַנֵשׁ וויד די וועלט זאל

כתר תורה

אום לוב האבון אונ מוזאל אויס אום נישט לאכן
 מוז ער זוך פוהרן אזוי ווי דו מענשן וואס ער
 און צווישן זיי . גייען דו מענשן און שווארצן
 קליידר . טארסטו נישט גיין אנגטואן און איין
 אנדרו פארב . קומסטו און שול אריין און זעהסט
 דאוונן מנהג ספרד . האטשוי דו דאוונסט תמיד
 מנהג אשכנז . מוזטו דא דאוונן גלייך מוט דם
 עולם מנהג ספרד . לייגט זיך דר עולם צונאנד
 גדבות אויף אזאך וויס עם און אנארישקייט און
 דיינו אויגן . מוזטו אויך געבן אנדבה און
 טארסט נישט זאגן אויך וויל נישט געבן ווארן עם
 גפעלט מור נישט . ווידר אז מענשן טואן אזאך
 נישט . האטשוי דו ווייסט אז מען מעג עם טואן
 טארסטו עם נישט טואן קארן אז דר מענש וויל
 מוזאל פון אום נישט רעדן אונער זאל קיין
 שונאים נישט האבן מוז ער און יעדער זאך גלייך
 זיין מוט דעם עולם . דו גמרא מאכט דרויף
 זייער אישינו במערקונג . דעולם אל ישנה אדם

כתר תורה

מִן הַמִּנְהַג . דָּר מַעֲנֵשׁ זֶאל קִינָמַל נוט אַנְדֶּרש
טוּאָן ווי דָּר מִנְהַג אוז . שְׁהִירי מִשָּׁה עָלָה לַמָּרוֹם
וְלֹא אָכַל לֶחֶם . מור זַעֲהֵן אִז מִשָּׁה רַבִּינוּ אוז
פֶּעַר צוּגֶט טאג אוג הוּמַל גִּיווּעֵן אוג הָט נוט גֶּעֶסֶן
ווייך קִינָר עֶסֶט דָּאָרט נושֶׁט . וּמִלְאָכִים יְחִדּוּ
לַמִּטָּה וְאָכְדוּ . אוג ווירד דוּא מִלְאָכִים ווען
זײַא זַענוּן גְּקוּמֵן צו אַבְרָהָם אָבִינוּ הָאָבֶן זײַ זוך
גוּמאַכֶּט גְּלִייד זײַ עֶסֶן ווייל אָלוּ מַעֲנֵשׁן עֶסֶן .
אַדְחָלָא אַכְרַעֵד זְבִינָךְ זְבִין . (פסחים קיג ח)

ווען דָּאס זאַמט אוז נאך אויף דײַנו פֿום
פֿרקויף דו סְחוּרָה . אַז דו בִּרְעַנְגֶסט סְחוּרָה אוז
דָס בֶּעסֶטוּ דו זאַלסט זוא גִישׁוּוִינְד פֿרקויפֿן ווען
זוא אוז נאך חֲשׁוּב . אוג ווס פֿר אַמְקַח דו וועסט
פֿר אור תַּחֲלֵת גַעמֵן אוז אַלץ גוט . וואָרן ווי
באַלד דו האַלְטסט דוּךְ מוּט אור לאַנג אוג אַטְלֶכֶר
קוּנָה ווייסט שוין פֿון אור ווירד זוא מְבוּזָה . אוג
דו מוּזט זוא וואַלוּל פֿרקויפֿן .

כתר תורה

אוי קרשע אוי לשכנו (סוכה כ"ו ח')

וויא אז דעם רשע וויא אז צו זיין
שכן . למשל דו וואנסט נעבן אשלעכטן מענטש
זיין הויז הייבט אן צו ברענגן . קיינר וויל עס
נוט ראטוויין ווארן איטלער הט אום פיינד דארף
דעם חאפט זוף דיין הויז אויף אן אונזעם ווירד
אבגברענט דארף דעם גידדנס שכן . ער האט
פיי זוף אנגיבה אונז ווי ער דר הערט אז עס קומט
אן ארעווייזא ווארפט ער זיא צו דור אונז דור
אריין . דו רעווייזא גפונט זיא פייא דור אונז
מוהאלט דוף פאר דם גנב . אויבר דם מוז מען
זוף הויטן נישט צו וואנגן נעבן אשלעכטן מענטש
אונז נישט קיין חבר צו זיין מוט ארשע . ווארן
דארף דעם בקומט מען אשלעכטן נשם . אונז
ווי באלד מען זעהט דוף אומגיין מוט ארשע .
מענטשן זיין דר גרעסטער צדיק האלט מען דוף
פאר ארשע . אונז אז מען בקומט דם רשע פייא

אייין

כתר תורה

אֵיין שְׁדַעֲכֵטוּ זאך און מַעַן דורך חוֹשֶׁר אַז הוּא
בוֹזֵט אויף דרונן פֿר ווִיקֶקֶט + אונַעס הָט אַמָּאל
אַחֶקֶם צו אַיִנעם גִּזְאַגֶט + זאג מור מוט וועמֶן
דו גִּיסֶט אום וועל אויך דור זאָגן וּם פֿר אַמַעֲנֶשׁ
דו בּוֹסֶט +

אַי חֲקִדָּאִי מִדְּבֵא לִיהוּי דִּיהוּלָא מִצֹּרִיָּה לָא
נְחִית (מגלכ ז' ז' 13) +

אַז דר פּוּיָאַר ווִירַד אַפִּילוּ אַקענוג לָאזט ער
דַעם קוֹבֶר נושט אַרפּ פּונדֶם הָלֹז דר גִּמִּינֶר מַעֲנֶשׁ
בְּלִיבֶט תָּמִיד גִּרָאב + אונַ אַפִּילוּ ער קוֹמֶט
אויף אונַ ווִירַד אַגְרוֹסֶר עוֹשֶׁר בְּלִיבֶט אונַ אוהם
ווייטֶר דָּאס גִּרָאבִּקִּיט אונַ ער קאן זוף דר פּונַ
נושט אַפּגוֹוִינֶן +

אַינַ עֲנִי אָדָא בְּדַעָה (נדריס מ"ד ח') +

אַרום הִיִּסֶט גֵּאָר דר וּם ער הָט קיין ווִיסֶן
שאַפֶט נושט + אַמַעֲנֶשׁ וּם ער הָאט גִלְעֶרנֶט +
חאטש

כתר תורה

חַאטָשׁוּ עַר הָטְקִיין גַּעלֵד נושֶׁט אויז ער דאָךְ נוש
אָרום . וואָרן ער קאן זיך מוט דם לַעֲרֵנן פֿר
דִּיהֶנן אונ איטלֵכֶר הָט פֿר אום דֶּרֶךְ אֶרֶץ . אָבֵר
אַנְרֵאבֵר יִונג אז ער הָטְקִיין גַּעלֵד נושֶׁט . אויז ער
טאַקִי אַרעבֵכֶטֶר אַרומאן אונ קיינר קוקט זיך אויף
אום גאר נושֶׁט אום :

עס אויז אַמאָל גפֿארן אַגרוסֶר חָכֶם אונ
אַשוף מוט אום זענון גפֿארן אַסֶךְ גרוסוֹסוֹחֶרִים .
זיי האבון אום בִּשְׁטֵעֲנֵדוּג גנעקט אונ האָבן אום
גיפֿרעגט וואס פֿר אַסֶּחֹרֶה ער פֿורט . ער הָט אָבֵר
גשווייגן . אַיִינְמאַל אויז גיוואָרן אַגרוסֶר שְׁטאַרם
אויף דם ים . אונ מען הָט גזעֶהן אז דוא שוּף
גייט אונטֶר אַלוי הָבֵן גִּשְׁרִיגן אונ גיוויינט אונ הָבֵן
גר נוש גוויסט וואס עס טוט זיך מוט זיי פֿר גרוס צער .
אָבֵר דֶּר חָכֶם אויז זיך גשטאַנן גאַנץ ריהוג אונ
האַט גאַט גפֿעטן . די סוֹחֶרִים זאָגן צו איהם פֿאר
וואס

כתר תורה

וואס ביזטו אזו רוחיג + זעהסטו דען נישט אונ
ווס אנפאר מור זענן + ער ענפארט זיי + ווס זאל
אויך מוץ שרעקן + מיין סחורה וועט דאך נישט
אונטרגיין אויך האב זוא ביי מור אויפן דעם בעט
אויך נאר גאט ער זאל מור שענקן דאס לעבן +
דו לייט האבן אום גהאלטן פאר אמשונגעס + דו
שוף און אונטרגאנגן מוט אלו סחורות + נאר דו
מעגשן דעם זונדגרעטוויט אויף פערעט און זענן צו
גשווימן צו דר יבשה + זיי זענן אלו ליידונג און בלוס
גקומן אין אגרוסר שטאט אריין + דר חכם און
גגאנגן און שול אריין און האט גזאגט אדרשה
דר עולם האט זיך פאר וויינדרט אויפן גרויס
חכמה + מען האט אום גרוס כבוד אנגטוואן + און
מוהאט אום שון נישט גיוואלט אוועק לאזן
ער און דארט גבליבן און און גיווארן אגרוסר
עושר + אפער אויף דו ארומן סחרים האט זיך
קיינער נישט אויפגעקוקט + זיי האבן גמוזט גיין
בעטלן + און האבן גזעהן אז תורה און דוא

כתר תורה

בְּעֶסְטוֹ סְחוּרָה :

עם קוֹמַט אֲמָל אַגְרוֹסֶר לְמֶדֶן צו פֶּאֶהֶרֶן
צו אַגְרֵעֲנוּץ . דֶּר אֵיין נְעֶמֶר זָאגט צו אום . יוד
שְׂפִי צָבֹב דוא ווילֶסְט גִּוּיִם סְחוּרָה אַרֵיין פֶּעקלֹון
זאג דו ווארְהֵיט . ער ענפֿרֶט אום יא גַנְדִּיגֶר
הער אויף הָב בֵּי מוֹר שִׁיאָרִי סְחוּרָה . דֶּר אֵיין
נְעֶמֶר דֶּר פֿרֵיט זוף אונ זאגט . גוט אויף האב
גַח־אפֿט אַקאנְט־רִיב־אנט . ווייז אַהער דו סְחוּרָה
דֶּר לְמֶדֶן ענפֿרֶט אום אָפֶר אויף האב מוֹרָא דו
וועסט אויף דֶּר סְחוּרָה קיין מִבֵּין נושֶׁט זיין . דֶּר
בַּע־אֲמֵטֶר בֵּיזעֶרֶט זוף אויף אום אונ זאגט גוט נאר
אַהער דו סְחוּרָה . דֶּר לְמֶדֶן ענפֿרֶט אום אָפֶר
אונ גלֶעכטֶר . אויף הָב בֵּי מוֹר תוֹרָה אונ חֲכָמָה .
דָם און אֶסְחוּרָה וּם דו פֿרֶשְׁטִיִּסְט דוּךְ דְרוּיף
נושֶׁט אונ זוא און פֿרֵיט פון מַכָּם :

אין שְׁלִיחַ דְּדַבֵּר עֲבִירָה (צא קנא ע"ב ח) *

מען טאר קיין שְׁלִיחַ נושֶׁט זיין אַשְׁלֶעכְטִי
זאך

כתר תורה

זאך צו טואן אז איינער שוקט דורך עפוס טואן
 מוזטו דור אויפֿרלייגן מוט דיין אייגנעם שיכל אויב
 דאס אוי רעכט צו טואן + ווארן אז עס אוי
 אזאך ווס מען טאר נישט טואן וועסטו דורך
 נישט קעגן פרענפרן מוט דעם וואס דוא וועסט
 זאגן יענער האט מוידהייסן + יענער מעג דורך הייסן
 וואס ער וויל אבר דו טארסט אום נישט פאלגן
 נאר ווס רעכט אוי :

אין אדם נוהג אצבעו מלמטה אלא אם כן
 מכריזין עליו מלמעלה (סולין ז' י"ב) *

דר מענש גוט זוך נישט אשטאך אוי פונגער
 בוי מען רופט עס פרוהר נישט אויס אונ הומל +
 עס אוי קיין איינציגו זאך נישט אונ דר וועלט
 אן גאטס ווילן אונ אפירן דו מינדסט
 גליינקייט + למשל איין קלאפ אוי פונגער + קאן
 אנדרש נישט זיין סיידן גאט האט עס פרוי אן
 גשרובן אונ הומל :

אסתירא

כתר תורה

אֶסְתִּירָא בְּדִגְיָנָא הִישׁ הִישׁ הָרִיא (3"מ מ"ח 3) :

אז איין איינציגער גרייַצער לוגט אונ אַקרוגל
מאכט ער אַגרום גשריַיא . אַלמֶדן אָדער אַחֲכֶם
ברומט זוך גאר נישט מוט דם ווס ער קאן . אָפּר
אַפּראַסֶטק ווי באלד ער הט עפּוס גלערנט .
שרייט עס אויס אוהם בשטענדונג ארויס . אונ ער
רעט זוך איין אז קיינער אוי אוהם נישט גלייך .
אַקראַט ווי דאס געלד . אַפּילר בייטל מוט
רענדלך מעגסטו שאַקלן ווי שטאַרק דוא
וויקסט . הערט מען אלץ נישט די רענדלונג .
אָפּר וויא באלד איין איינציגער גרייַצער לוגט
אונ אַקרוגל אונד אַבלעכרני קארט . ווען דוא
רויהסט עס גאר מוט דר האַנד . קלאפּט דער
גרייַצער אונ מאכט אַגשריַיא :

אַתְתָּךְ גוצא גחין ולחיש לה (3"מ מ"ט ח') .

אז היין ווייב אוי גאנץ קליין בייג דוך
אראם

כתר תורה

אֲרָאפּ אונ רױם אור אונ אָנער אַרײַן . דר מאַן
זאַל קײַן שױם זאָך נישט טראָגן בױז ער הערשט נישט
דעם ווײַבס עצה . אונ אפילו זיא אונ נישט קרונ
מוז ער זיך אַלץ מוט אור בראַטן . וואָרן דוא
ווייבּר אופּרײַגן זיך אײַטלכע זאָך זײַער שטאַרק
אונ פּלוצאָן נישט צו שטאַרק : אונ חוץ דעם ווער
נאָך אױז אױז גטריי דעם מאַן ווײַא דס ווייב . פּר
וועמז קאן מען זיך אױז דאס גאַנצו האַרץ אױס
רעדן ווי פּר דס ווייב אונ ווער אױז נאָך אױז קלאַר
אונ זײַן גאַנצן שטאַנד ווי דאס ווייב אופּר דס
אױז אור עצה דו בעסטו :

אַם הָרַב דומָה לְמִלֵּךְ זײַ צבאות יבִּקֶּשׁוּ
תּוֹרָה מִפִּיהוּ וְאִם לֹא אֵל יבִּקֶּשׁוּ מִפִּיהוּ .
(נוער קטן ט"ו צ')

אױז דר רבּי גלײַך צו אַמלֵּךְ זאַלסטו צו
הערן זײַן תּוֹרָה וּס ער וועט דור זאָגן אָפּר ווען
נט זאַלסטו זײַן תּוֹרָה גאר נישט הערן .
אונ

כתר תורה

אונ אספר מעגסטו לערנן עם מעג זיין פון
וועמן עם וויל . ווארן אז עם אונ נאר גוט גייט
דורך נישט אן ווער עם הט עם גמאכט . אפר
צו לערנן ביי איינע מינדלך אדר צו הערן
אדרשה . מוזטו פרור וויסן אוב ער אונ וויא
אמלאך . דם הייסט קרוג אונ גוט אונ פרום .
ווארן אז עם פעלט אנהאיינע פונדו דריי . קעגן
דור זיינו ווערט זייער פול שאטן .

אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים (צרכות
ס' 13) .

דר גבונדנר קאן זוף נישט אליין בפרייאן
פון דר תפיסה :

דר מענש קאן קיין שום זאך נישט טאן
אליין . אונ אפילו אונ גשעפטס זאכן אונ תמיד
גוט אז מהאט אמעקלר . האט מען אשטרייטיקייט
מוט איינע אונ געלד זאכן מוז מן נעמן איין אנדרן
מענש ער זאל אויס גלייכן צווישן זיין . ווארן
ווס דר מעקלר אדר דר בורר קאן . דאס קאן

כתר תורה

דַּר מַעֲנֵשׁ אֱלִיין נושֵׁט :

אֵין אָדָם מִשְׁטָה בְּשַׁעַת מִיתָה (33 ח 33 ח 33 ח קע"ב ח)

פֶּר דָּעַם טוֹט רָעַט דָּר מַעֲנֵשׁ קִיין גַּאָרִישְׁקִיט
נושֵׁט : אַז אַמַּעֲנֵשׁ זאָגט עפּוֹס פֶּר דָּעַם טוֹט .
מִיִּינֵט עֵר עִם גּוֹיִם גַּאָנִץ עֶרְנֶצט וואָרן דַּעמאַלֵט
גַּלּוֹסֵט זױך אױם נושֵׁט לִיגֶנט צו זאָגן אױג גִּשְׁפַּעט
צו טַרִיִּיבן אוּפֶר דָּעַם אױז רַעֲכֵט דָּר מַעֲנֵשׁ זאַל
תָּמִיד רַעֲדֵן לױטֶר אַמֶּרַת . עֵר זאַל זױך נושֵׁט
גַּאָרִישׁ מַאָכֵן מױט פֶּאָלֶשִׁי רִיִּיד עֵר זאַל קִיין דױגֶנט
נושֵׁט זאָגן עֵר זאַל נושֵׁט רַעֲדֵן קִיין לִיצְנוֹת אױג
עֵר זאַל זױך שְׂטאַרֶק אוּפֶר לִיגֶן אִיִּידֶר עֵר זאָגט
דָּאָס וואָרט אַרױם וואָרן עִם ווִיִּיסֵט דָּאָךְ קִיִּיגֶר
נושֵׁט ווען עֵר וועט שְׂטאַרֶבֶן אױג אוּפֶר דָּס מױז דָּר
מַעֲנֵשׁ זױך תָּמִיד טַראַכֶּטן אַפֶּשֶׁר אױז עֵר צױגֶד פֶּר
דָּס טוֹט :

אֵין הַבִּרְכָּה מְצוּיָה אָדָּא בְּדָבָר הַכְּמוּי מִן הָעוֹלָם
(תענית ח' ח')

כתר תורה

דו בִּרְכָה קאן נָאר זײַן אײַן אַזאַ וואס זײַא
 און פרשט עלט פֿר דעם אויג : אז מען האנדלט
 מוט זאלכו זאכן וואס. אושלכר וויסט וואס זײַא
 קאסטן . קאן דרינגן קיין בִּרְכָה נישט זײַן ווארן
 דר קונה ברעכנט עס אַסראט אונ מען קאנדן
 ביי נישט פוהל פרדיהן . אובר דעם און דאס
 בעסטו צו האבן זאלכו גשעפטן וואס יענר קאן
 מוז נישט אובר קוקן אונער וויסט נישט ווי
 פוהל אויך פרדיהן . דא קאן שוין דוא בִּרְכָה
 זײַן .

אַל תִּכְנֹם לְבֵיתָךְ פֶּתְאוֹם כָּר שֵׁבֶן לְבֵית חִבְרֹךְ
 (סבט י' '3)

עס און נישט רעכט ביי דור אונ דײַן אייגנ
 וואנונג דו זאלסט פֿליצונג אַרײַן קומן . מכל
 שָׁבֶן אז עס און נישט רעכט צו אײַן אַנדערן אונ
 שטוב אַרײַן פֿליצונג צו קומן . דר דרך ארץ
 און אפילו ביי זוך אונ דר היים נישט פֿליצונג
 אַרײַן צו קומן נאר פרור אן צו קלאפן . ווארן

טאמר

כתר תורה

טאָמער טוט עמיצער פון זיינו הויז לייט עפּום
 אַזאַד וואָס ער שעמט זיך פֿאַר אַוואָס + אַוואָס וואָס
 מען קומט צו אַפֿרעמדן + מוז מן פֿאַר אַן
 קלאָפּן אונד דר טור + יענער זאל זיך רעכטן אַז
 עס קומט עמיצער אַן + וואָרן טאָמער גייט ער
 נישט אַרנטליך אַן גטוואָן אונד שעמט זיך פֿאַר
 דור אַדער ער שרייבט אַפֿרוף אַדער ער טוט
 עפּום אַנדערש וואָס ער וויל נישט דו זלסט וויסן +
 אין אַדעם נחשד ער דער עבירה אַדאָס פֿון
 עשאָה + דאָ עשאָה פֿוּדאָה עשאָה מַהצָתָה
 דאָ עשאָה מַהצָתָה הִרְהִיר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹתָהּ +
 דאָ הִרְהִיר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹתָהּ רָאָה אַחֲרֵים
 שַׁעֲשׂאוֹהָ וְשִׁמַּח (מועד קטן י"ח ב')

מען אַזוי קיין שום מענש נישט חושד אויף
 אַזאַד סיידן ער האָט זיך גטוואָן האָט ער נישט
 גאָנץ גטוואָן האָט ער ווייניגסטנס עפּום דר פֿון
 גטוואָן + האָט ער גאָר נישט גטוואָן האָט ער ווייניגסטנס

כתר תורה

אין זין גהאט צו טואן דאס ער עס נישט און זין
 גהאט צו טואן. דאס ער ווייניגסטנס גזעהן ווי אנדרו
 מענשן האבן עס גטואן און ער האט דאס פון הנאה
 גהאט. דאס וועלט אז נישט משוגע. און ווי
 באלד מען און איינס חושד אז ער האט אשלעכט
 זאג גטואן. און ער זעכר נישט ריין דער פון
 ווארן אנאגן ערליכן מאן און מען נישט חושד
 למשל עס און גשעהן אנגבה און מען און איינס
 חושד דאס מוט. מוז ער גוים זיין אז א מענש
 ווס ער און פעהן דאס צו. ווארן אויף איין
 ערליכן מאן הייבט מען גאר נישט אן איין פראכט
 צו האבן. און ווי באלד מען זגט גאר אויף
 אום. דאס ער ענטוועד דאס שלעכט זאג און
 גאנצן גטואן. אדר ער האט ווייניגסטנס אויף
 איינע דרוגן. אדר ער טראכט תמיד אזוי
 זאכן צו טואן. און אפילו ער און גאר ריין דאס
 פון. ווייסט מען ווייניגסטנס אז ער האט אשקעכט
 דארין אונטעס און אהערעכט ווען אנדרו מענשן

טוֹאֵן אֲזוּלִי זֶאכֵן :

אֲדִיָּה וְקוֹיֵץ בָּהּ (כלל השנה י"ז ב')

אֶפְעֵט שְׂטוּה פִּלְיִיש אֶבֶר עִם אוֹז רֹיטֶר
 בִּיִּין * דָּאם אוֹז אוֹוְעֶרְטֶר וואס מַעַן זאגט תָּמִיד
 אוֹיף אֲזאָד וואס זוא אוֹז שִׁאָהוּ זִייער גוט אֶבֶר
 זוא האט אוֹז זיך אֲשִׁטֶּאָרְהוּ חֶסְרוֹן * אוֹז אִז
 מַעַן וויל נָאר גוט בְּטֶרֶאכְטֶן דוא וועלֶט *
 האט מַעַן דָּאם זאגן אוֹיף אֲדִי גוטו זאכן אוֹז
 אוֹיף אֲדִי תַעֲנוּגִים * וואָרן עִם אוֹז הִיִּין אִיִּנְצוּג
 גִּיטֶם אוֹז הִיִּין אִיִּנְצִיגֶר תַּעֲנוּגִים וואס הָט גִּיט אִין זיך
 אַגְרוֹסֶן חֶסְרוֹן : גַּעֲדֶד אִין דָּאָדְבִי דֶם מַעֲנֶש דֶם
 גֶּרֶסְטוֹ גִּרוֹק אִין דֶּר וועלֶט * ווי פוֹהֶל מָאל ווירד
 אֶבֶר דֶּר מַעֲנֶש אוֹמְגִדִּיהֶלֶךְ דָּאָדְבִי דַעסִגַּעֲדֶד
 וויא פוֹהֶל מַעֲנֶשֶׁן הֶרְגוּט מַעַן וויל זיִיא הָאָבֶן
 גַּעֲדֶד * עֶסֶן אוֹז טְרוֹנֶקֶן אוֹז דֶּר גֶּרֶעסְטוֹ תַעֲנוּג
 אֶבֶר וויא פוֹהֶד מַעֲנֶשֶׁן שְׂטֶאָרְבֶּן פֶּר דֶּר צִיט

דארף

כתר תורה

דארף צו פוהר עסן אונג טרונקן .

איוה עשיר כל שיש לו גחת רוח

בעשרו (סבת כ"ה ז')

ווער און איין עושר . דר וואס האט

אמענוג פון זיין עשירות . דאס געדד אליין

און דאך אייגנטקך אגראבן זאך וואס דר פון

אליין האט מען גאר נישט גניסן . אונג אז צווייא

זענין אין אמדבר . איינר האט ביא זייד

אשמהיל ברוט אונג איינר האט שוין דרענדקך

און דער מוט דס ברוט גליקליכר פון דס מוט

דוא רענדקך . ווארן מוט דעם ברוט עסט

ער זייד זאט אן . אונג דר אנדער שטארבט

פר הונגער חאטשו ער האט דוא רענדלוד .

גאר דו מעקה און פון דס געדד אז מען האט

דר פר אקדונג בכוזמן . אונג דס הייסט רייך

ווארן מהאט פר דעם געלד אקדונג ווס מען

וויל

כתר תורה

ווייל . ווער עס לאזט אָפּ דעם געזעט לונג
אונד בקומט גאר נישט דר פאר . דער און
נאך ארומר פון דעם ארומאן . אהראט ווייענר
אונד דר מדבר ווס ער האט גאד אונד שטארבט
דאך פּר הונגער . דעם זאגט דא דו גמרא .
איין עושר אונד נאר דר ווס ער האט אַתענוג
פון דעם געדד . ער עסט אונד מרונקט ער
פּורט אַשיין הויז ער אונטער שטיצט הרובים
אונד גוט פוהר צדקה . דר דאזיגער האט נחת פון
דעם געדד אונד און גדיהלוד . אָפּר ווער עס
און קארג אונד פרגונט זיך נישט דעם קעבן אונד
טוט היינס קיין גוטס נישט מוט זיין געדד .
דר מעג אפידו האבן מיראנן און ער דאך איין
אביון :

אָבול בצל ושב בצל ואר תיכור אָוים
ותרגולים ויהא קבך רודף עקיף (סמס ס' ח')

כתר תורה

עם ציפּלם אונ זויך רוהוג אונ שאטן אונ
 עם נושט געניץ מוט הינר דאס הארץ זאל דורך
 שטראפן . עם אונ בעסר צו עסן טריקן ברוט
 מוט ציפּלם פּר דעם ערליכן גרייזר אבי צו זיצן
 רוהוג ווי אונטער דעם שאטן אונ דר הויך .
 איידר צו עסן הינר אונ געניץ . אונ דס הארץ
 זאל אום פלאגן אז ער הט עם נושט ערלויך
 פּרדונט :

אסיא דמגן במגן מגן שוי (צ"ק פ"ס ח) .
 אדאקטור ווס היילט אומזוסט אונ נושט מער
 ווערט נאר אומזוסט . דאס אונ איין אייביג
 פלל אז פּר אגוטי זאך לאזט מען זוך גוט צאלן .
 אונ דו זאך ווס אונ וואלוול אונ גאר נישט ווערט
 אונ דר האנד אריין צו געמן . למשל אזילברנר
 לעפל קאסט זעקס ריינש . אונ אבאקפאנענר
 לעפל קאסט נאר אפּרציג . דר קעגן דויערט דר
 באקפנענר לעפל העכסטנס אהאדב יאר . דר נאך
 אונ ער נושט ווערט איין גרייזר . אפּר דר זילברנר
 לעפל

כתר תורה

לַעֲפֹל אוֹפֶרְלֶעבֶט קונדס קונדֶר . אונ אפֿילוֹ אונ
צוויי הונדֶרט יאר ארום ווען ער ווירד שוין צו
בראכן אויף שטוקלוד בלייבט דס זילבר ווייטער
זילבר . אטאנדייט קלייד קאסט פול וועלוולר
פון אקלייד ווס מןמכט זוף פונדֶר אייל . אפר ווי
לאנג דו יארט עם . אונ אקארצי צייט טרענון
זוף דו געהט אויף . אונ מען מוז עם געבן צו
אשניידֶר צו פרעכטן . קוים אזו עם שוין ווירד
גאנץ . צורייסט זוף ווירד דר שטאף . אונ אז מען
ברעכנט דר גאד . זעהט מען אז עם קאסט
דריי מאל אזו פוהל ווי אגוט קלייד פון דר אייל
אזו אזו ביי אלו זאכן אונ דער וועלט . וואס
וואלוול אזו טייאר .

אין דברי תורה מתהיימין אלא במי שממית
עצמו עליה (גיטן כ"ו ב) *

דו תורה קאן זוף נישט האלטן גאר בייא
איינס ווס ער לייגט זוף אונ גאנצן אוועק אופר

כתר תורה

אור . אז מען וויל גרינדלויך לערנן טאר מען
 רעם גוף גאר נישט און זיין האבן . און נישט
 מער עסן און טרונקן גאר ווס עס איז גייט צו
 דר גונדהייט . אפר ווי באד דר מענש פֿר
 לייגט זיך אויף דו תענוגים פון דר וועלט . און
 ער פולוועט זיך מיט גוטו מאכלים און אנדער
 תאוות פון דר וועלט . דאס פֿר גרעכט איהם און
 עס איז נישט מעגלויך ער זאל לערנן :
 אין אדם משים עצמו רשע * (סנהדרין ע 3)

דר מענש אליין איז נישט בגלייבט זיך
 צו מאכן פֿר ארשע * אז אמענש דר ציילט דור פון
 זיך אליין אז ער הט גטואן אשלעכטו זאך זאלסטו
 אום נישט גלייבן . ווארן אוטלויכר מענש האט
 זיך רוב . אונעם און קיינר נישט אזו גאריש אויף
 זיך אליין שלעכטס צו רעדן . גאר אז ער דרציידט
 דוריא אשלעכטיקייט פון זיך . מיינט ער עס מן
 הסתם פון זיין טובה וועגן . און גארט דו דר

כתר תורה

מוט אָפּ . אוּפֿר דַּעס טאַרסטו עס אום נושט
גלייבן .

אין עושן מצות חבילות חבילות (צרכות מ ט ח)

מען טאר נושט מאכן גאנצו פֿערג מוט
מצות . דאס טואן פון דר מצוה אליין און נושט
גנוג . ווארן דו הויפטזאך און דוא ריינו
פֿונדע צופֿר שטיין מוט דם שיכל ווס מען מוט
אונ פֿרום מען מוט עס . אונ אז גאט האט
עס גהייסן טואן . אוּפֿר דם און לופֿר צו טואן
אין איינצונגו מצוה מוט אוּפֿר לייגונג אונ מוט
דעם גאנצן הארץ פון גאטס וועגן איידר אסך
מצות האפֿ לאפֿ צאפֿ ווי אפֿרסטו מאשון .

אין מביאין ראיה מן השמים . (נדב ל ז) .
פון אנאר און גאר קיין ראיה נושט צו
פֿרענגן . דר מענש מוז אלדונג טואן מוט אוּפֿר
לייגונג . אונ אז דר שיכל ווייזט אום אויף אזאך
אז זוא און נושט גוט . טאר ער עס נושט טואן .

כתר תורה

אונ אפילו ער זעהט אז אנארישער מענש הט
עס יא גטואן אונ עם און אוהם גוט אויס גקומן
טאר ער זוף פון אום קיין ראיה נישט נעמון
ווארן אפילו ווען דס נארישקייט גראהט און
עס דך אנארישקייט :

אין הוואלדן משביע את הארץ ואין הבור
מתמלא מחוליותו (זכריה ג 3) *

דר לייב קאן נישט זאט ווערן פון אקלינגס
היישרעק אונ דר גרוב קאן נישט אויסגפילט
ווערן מוט דר ערד ווס מוהאט פון אוהם אויס
גגראפן * דוא מענשן אונ איטלכער שטאט קעגן
קיין פרנסה נישט האבן פון זוף אליין * נאר זיי
מוזן האנדלן מוט אנדרו לעגדר אונ שטעט אובר
דס און תמיד גוט צו וואונן דארט ווי עם זענן
דא פארקוקן אונ פוהל מענשן קומן אהין סחורה
איינצוקויפן * אדר אונ אשטאט וואס זוא לונט
ביי אנרום וואסר אונ דרהאנדל גייט אויף דר
וועלט

כתר תורה

וועלט ווייט אונג פרייט :

אין חכמה לאשה אלא בפסדה (יומא ס"ו 3) *

אנקבה און נישט מער כלונג נאר צו האנד
ארביט . דר מאן און פשאפן גיווארן ער זאל
ארביטן און דס הויז צו פרארגן מוט פראנסה :
און דו פרויא און ווידר פשאפן גיווארן דס מאן
צו העלפן . צו האבן קינדער . זיי צו דרציהן און
צו פוהרן דו ווירטשאפט . אכטונג צו געבן און
הויז דו דונסט זאל נישט בגנבונ און אלדונג
זאל זוף און ארדנונג פוהרן . אפר נישט צו
לערנן און ביכר צו ליינן . ווארן דס נוצט איר
נאר נישט :

אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו
רוח שמים (סו"ט ג ח) *

דר מענש טוט אנדרש נישט קיין שלעכט
זאל סיידן עס קומט אוהם אן אנארישן גראנקן .
ווען

כתר תורה

ווען דר מענש זאל זיך אויפֿר לייגן בֿשַׁעַר ער
טוט דו עבירה ווי שלעכט דס איז . אונ ווס
פר אשטראף ער וועט דר פר האבן . וואלט ער
גוים גישט גזינדיגט . ווען דער גנב זאל זיך
איברליגן ווס פר איין אומרכט עם איז פרעמד גערד
צו גנבנין . אונ אז ער קאן דר דארך קומן אונ
קרימינאל אריין . וואלט ער גוים נישט גנבניט
נר אז עם קומט אום אנדר חשק צו דר גניבה ווירד
ער ווי משוגע אונ עם פרבלענדזט איהם דו אויגן
ער ווייסט אליין נישט ווס ער טוט . דר מענש
דארף אפֿר שכל צו האבן אונ זיך שטארק אויפֿר
לייגן ביי אוטלכר זאך ווס ער טוט . אונ איהם
וואול אונ גוט :

אין אדם דר עם נחש בבפיפה (כתובת ע"ב ח)

דר מענש קאן נישט וואונן אונ איינס מוט
אשלאנג אונ איין שטייג . אז איינר גט אפֿיין
ויסב דט מען איהם גאר נישט פראיפל צו האבן .

ווארן

כתר תורה

ווארן זוא אוי ווי אשלאנג אונ עם אוי נישט
מעגליך מיט אור צו וואונן .

אומרים לצרעה לא מדובשך . ולא מעוהצך
(יזכר תנחומא)

מען זאגט צו דר ביהן אוף וויל נישט דיין
האנוג אונ וויל נישט דיין גיפט . דרווייט
דוך פון דם שדעכטן מענש ווי ווייט דו קאנסט
אונ וויל פון אוהם . קיין גוטס נישט האבן .
ווארן דו קאנסט . קיין ריין גוטס פון אום נישט
האבן אונ זיין האנוג ליגט גיפט זיין גוטס אונ
לויטער שלעכטס : דוא טובה וואס ער טוהט
דור וועט דור שפעטור ברענגן אגרוסע רעה :

אוהבת אשה בחור מסבן מזקן
עשיר (ילקוט נוס)

אנהבה הט לופר איין ארמן בחור איידר
איין רייכן אלטן מאן . עם אונ אגרום
נארו שקייט

כתר תורה

נֶאֱרָשׁ־הֵיט פֿון אײַן אַלְטֵן מֶאָן ווען ער געמט
אײַנג ווייב ווען זי גמט איהם נר ווג זדם געלד
אונ האט תיבף ביי דר חתונה אונ זון ער זאל
שטארבן פֿדי זוא זאל פֿלײַבן אײַן רײַכע
אַלמָנָה אונ זאל קענען געמוז אײַנגען מֶאָן אַז
ווי זוא וויר :

אײַן משיחין בַּסְעוּדָה (מעניח מ' ב')

מען טאר נישט רעדן אונ עסן * בשעת
מען עסט מוז מן אונ זונ־הבן נישט אײַן צו
שדונגען אײַן אָדער אַגרֶלסן בײַסן * ווארן
מוקאן דרווארגן ווערן * אויפֿר דם טאר מען
דעמלט נישט רעדן * אויך זאגן דוא
דאקטורים אז עס איז נישט גזונד צו רעדן
אויפֿר דעם עסן * ווארן עס גוט היין קראפט
נישט :

כתר תורה

אם התחלת במצוה הוי גומר
אותה (מדרש תנחומים)

האסשו אנגהובן אמצוה צו שואון מוזשו
זוא אויס פוהרן : הייבסטו אן איין ארומאן
אויף צו העלפן + מוסטו אוהם שוין העלפן
אונ גאנצן + ווארן ווי באדד עם פעעהלט עפום
דר פון האסטו אוהם אלץ נישט גהאלפן +
גוסטו אוהם אויףאדירה + גוב אויסאונ גאנצן
ווארן ווי באדד עם פעעהלט אוהם גאר איין
איינציגר ריינש לאזט מען אוהם אלץ אונ דר
דירה נישט אריין אונ דו האסט אוהם גא-
נישט גהאלפן + פרקערט + ער וועט דם דאזונ
ווס ער וועט אוהם שענקון דעם לעצטן ריינש
מעהר דאנקן ווי דור + ווארן גאר דאך דם
ריינש אונ ער גהומן צו דר דירה + אזו אונ
בייא אוטלכר זאד דאס לעצטן אונ דר עיהר :

כתר תורה

אל תהי קללת הדיוט בקדה בעיניך

(מדרש לעולם)

דאם שעלמין פון אנדרינגן מענש זאל
 נישט גרונג זיין אונ דייני אויגן . מאנכו
 מענשן בילדן זוך איין אז מוט דעם נידרינגן
 מענש מעגן זיי שוואן ווס זיי ווילן . ווארן ווס
 פֿרעגן זיי גאר נאדאוהם : דס און אָפֿר זייער
 גארוש . ווארן עס און נישט גוט אפילו אהאן
 פֿר אשוניא צו האפן . אונ מוטאר דס שעלמין
 פון דעם קליינס מענש נישט פֿר גרונג האלמין
 ווארן ער קאן דור אמאל מעהר שלעכטם
 שוואן פון דס גרעסטן מאן .

א תרבה שיחה עם האשה סקיי חזות

דוא זאלסט נישט פוהל רעדון מוט
 אפרויא . דר ארנטלכי מענש דארה קארג זיין

כתר תורה

מוט דעם מויר . אונ נישט פֿרברענגן דוא
 צייט מוט נארישי רייד . ער טאר נישט צו
 פוהר רעדן מוט אפרויא . מוט איונגו פרויא
 טאר מען גוים נישט . ווארן דאס ברענגט
 צו שלעכטי גדאנקן . נאר אפילו מוט איין
 אלטי פרויא זאל מען אויך נישט פוהר רעדן
 ווארן מען פֿרברענגט דו צייט מוט נישט .
 אונ דאס וויר נישט גאט .

אל תדין את חברך עד שתגיע
 למקומו (פירי חזות)

משפט נישט דיין חבר בוז דו וועסט
 זיין אונ זיין שטאנד . אז דו זעהסט ווי דיין
 חבר האט בגאנגן אפעהער . טארסטו נישט
 תיבה זאגן אויך אוהם אז ער און אשלעכטער
 מענטש . ווארן דו מוזט דור אוברלייגן .

כתר תורה

אֶפְשֶׁר וּוְעַן דּוּ וּוְאַלְכֶם גּוֹעֵזוֹ אֵין זֵיין שְׂטֵאנֵד
וּוְאַלְכֶם אוֹיֵד אֵזוֹ גִּטּוֹאֵין . לְמִשָּׁל דּוּ זְעֵהֶם
וּוִי אֵינֶר הֶם אֵיין אַרּוֹמֵן זוֹהֵן אונֶּר וּוִיל אוֹם
נוֹשֶׁט אונֶּטְרִשְׁטִיצֵן מוֹט גַּעֲלֵד . מָאָרְסֵמו
נוֹשֶׁט זָאגֵן אַז עֵר און אֶשְׁדַּעֲכֶם מֵאִשִּׁי . וּוְאַרְן
אֶפְשֶׁר הֶם עֵר אַדֵּיין נוֹשֶׁט . אונֶּר וּוִין דּוּ זְאֶלְכֶם זֵיין
אֵין זֵיין שְׂטֵאנֵד וּוְאַלְכֶם אוֹיֵד נוֹשֶׁט בְּעֶסֶר
גּוֹעֵזוֹ . אונֶּר אֶפִּילוֹ עִם דֶּאֱכֵט זוֹךְ דּוּר אַז
עֵר און אֵיין עוֹשֶׁר . מוֹזֵטוֹ זָאגֵן אַז עֵר הָאֵט
גּוֹוִים כֵּיין גַּעֲלֵד נוֹשֶׁט . נָאָר וּוֹם עֵר וּוִיזֵט
זוֹךְ פֶּר אֵיין עוֹשֶׁר . דֶּם מוֹהֵט עֵר אֵין מִישְׁנִי
כְּדִי עֵר זֵאל כֶּרַעֲדִיט הָאָבֵן . עִם נוֹצֵט אוֹהֶם
אַז צוֹ דֶּר פֶּרְנֶסָה .

אַל תִּתֵּי־אֵשׁ מִן הַפּוֹרְעָנוּת (סנאי לבנות)

רַעַד דּוּר נוֹשֶׁט אֵיין אַז דוֹךְ וּוְעֵט כֵּיין
מָאָר כֵּיין אומגְלוֹה נוֹשֶׁט מְרַעֲפֵן . דֶּר מַעֲנֵשׁ
מַעַג

כתר תורה

מֵעַגְנָאךְ אִיז רִיךְ זִיין . מוז ער אַלץ תָּמִיד
 מוֹרָא הָאֵבֶן . ער זאל נישט אַרום ווערן .
 ווארן פֿר דַּעס דלות אִיז הײַנר נישט זעכר .
 מוֹטָאר נישט זאגן אונד הָב הײַזר אונד דערפֿר .
 אונד בון שוין בַּוואַרנט בון אונד מוט אַרײַן .
 ווארן דס קאַזט זיך גאר נישט בַּוואַרנט . עב
 קאן אױס קומן אַבײַז . קראַנקהײַט .
 אָדער אַבֿלבור אָדער אײַן אַנדרי צָרָה . אונד
 דאס גאַנצן פֿרמַעגן צו גײַט ווי זאַלץ אונד
 וואסר .

אִיזְהוּ חֶכֶם הַלּוֹמֵד מִכָּל אֶדָם (פ"ב)

דווג קען מען גאר זײַן . ווען מען דערנט
 פון יעדן מענש . מען קאן פון אומלכן מענש
 חֶכְמָה דערנן . אפֿילו פון דעם גרעסטן גאר
 פון דעם גרעסטן רשע . קאן מען שפּוים דערנן

כתר תורה

ווארן היין איינציגער מענש זעהט נישט זיין
 איינציג פעהרר יענמס פעהרר זעהט מען אבר
 זייער גוט + אובר דעם קאן מען פון איטליכן
 עפוס לטערנן + אז אויך זעה אז יענר טוהט
 אנארישקייט נעם אויך מור גוט אין זון אריין
 אויך זאל אזו נישט טוען + אויך זעה איינער אזו
 אשכור + ער וואלגרט זיך אונדו גאסן אונד
 אויטליכר לאכט אויס אוהם + דערן אויך פון
 אוהם אפ + ווי שטענדיק עס אזו שכור צו זיין +
 אונד אויך הוט מויד שוין היין שארפי משחולת
 נישט צו טרונקן + קארן דער הלוגר קאן
 פון אויטליכן מענש עפוס ניצלכס אפ
 דערנן +

אתגרת ליה פויע עמרייה (יומא כ' ב')

האסט דוא דוד ביי אום פרדינגן מוזטו

זיין

כתר תורה

זיין וואל רייניגן * ווי באלד דו בוזט ביי אייגם
 אין גשעפט * מוזטו אוהם פאלגן אונ אדוונג
 טואן ווס ער הייסט דוד טואן * אונ אפילו דו
 בוזט איין גרוסר חכם אונ אמיוחס אונ בוזט
 גיווען אנגיד * אונ ער און איין אויף גקומער
 עושר * אפראסטה * טארסטו נישט זאגן עס
 און נישט מיין קבוד זאלכו זאכן צו טואן *
 ווארן ווי באלד דו בוזט ביי אוהם * מוזטו
 אוהם טואן אדוונג ווס ער פראנגט * דא
 העלפט מיין גאווה נישט *

אל יבזבז אדם יותר מחומש (כתובות
"ו' 3')

דר מענש טאר נישט פר שפריצן פון
 זיין פרמעגן נאר אפיפטל * אויטרכי זאך וואס
 צו פוהל און נישט גוט * אונ וויא וואול עס
 און רעכט אז דר מענש זאל פוהל גוטס טואן

מוט

כתר תורה

מוט דעם געלד וואס גאט האט אוהם גגעבן *
 ער זאל אַרומי־לייט אונטערשטיצן . אונ זאל
 אויף העלפן נומבדערפטיג . מוז ער זיך אַבר
 דאך ברעכנן ער זאל נישט מעהר אוועק געבן
 ווי אפיפטר פון זיין עשירות . ווארן ווי באלד
 ער גוט מעהר און ער אפרשווענדר אונ
 דער סוף און אז ער בלייבט אליין איין
 אַרומאן .

אין קטיגור געשה סניגור (ר"פ כ"ו ח)

דר אנקדעג קאן נישט ווערן אַגוסט
 מליין . האבט אויף איינס שלעכטס גרעט .
 אונ דו האסט דר נאדערטה אונ ווערסט אוהם
 אַגוסט פריינד . טאדסט נישט רעדן אויף
 אוהם פוהל גוטס . ווארן דאס וועט גאר נישט
 גיין . דוא וועלט וועט דוך האלטן פאר
 אשווינדלר

כתר תורה

אֲשׁוּוּינְדָר אֹנ אֲלִיגְנָר + אֹנ מְעַן וּוְעַט דֹּר
נֹשֶׁט גְּלִיבֹן + נָאָר דָּאס קְדוּגְסְטִי אֹו אֹו מוֹט
שִׁכֵּל צו רֶעֶדֶן + עֶס זֶר נֹשֶׁט זײַן שְׁלֶעכְט אֹו
נֹשֶׁט גוֹט + אֹו דָּס שְׁלֶעכְטִי וּוְס דוּא הָאָסְט
פְּרִיָהָר גְּרֶעַט + זָאל זױך מִמִּילָא פֿרִלִיָהָרן +

אָד יוֹצִיא אָדָם דְּבָר מְגוֹנָה מִפִּי
(פסמים ג' ח')

דָּער מְעַנֵּשׁ זָאל קײַן שְׁעַנְדֵּלְךָ וּוְאָרְט
נֹשֶׁט אַרױם רֶעֶדֶן + אֹו דָּעס רֶעֶדֶן קָאן מְעַן
תִּיכָה דֶר קֶענֶן וּוְס פֿר אֲמַעַנֵשׁ מְעַן אֹו + דֶר
גְּרָאָבֶר מְעַנֵּשׁ רֶעַט אֲזוֹנִי וּוְעֶרְטֶר אֹו מְעַן
שְׁעֵהָמֶט זױט זײַא גָּאָר צו דֶּהָעֶרֶן + אָבֶר דָּער
אײַדֶּלֶר מְעַנֵּשׁ רֶעַט גָּאָר אַנְדֶּרשׁ + עֶר זָאגְט
טֶאָהִי דו אײַגְנוּ זָאךְ וּוְאָס דָּער פֿרֶאָסְטֶה +
אָבֶר עֶר פֿרֶהֱלײַדֶט זױא אֹו זײַער שײַנִי

ווערטר

כתר תורה

ווערטר + דר פראסטק זאגט עם שטיינקט +
 דר איידלר זאגט אבר + דר ריח און נישט
 אים בעסטן + דער פראסטק זאגט + דו זאגסט
 דינגט + דר איידלר זאגט אבר + און פאר
 שטייט גאר נישט וויא אז דאס האן זיין +
 דו גמרא ברענגט דרויף אשייני מעשה + דו
 פהנים פלעגן צו עסן דאס קחם הפנים און
 אוטדער האט דער פון גחאפט ווי פוהר ער
 האט גקאנט + איינמאל האבן דריי יונגן
 פהנים דר פון גרעט , איינר האט גזאגט עם
 און מור אן גהומן אגאנץ קריין שטוהר וויא
 אפונם גרום , דר אנדרי האט גזאגט מור
 און אנגקומן אז גרום וויא איין איילבורט ,
 דר דרוטר האט גזאגט מור און אנגהומן אז
 גרום וויא אשווענצט פון אמייזד , וויא דוא
 גרוסו פהנים האבן דאס גרעט , הט עם זיין
 שטרה

כתר תורה

שטארק פֿרדראסן אויף דעם דרושן * ווארן
 וויא רעט מען אזו גראב * וויא פֿר גלייכט
 מען אהיילונג זאך צו אשווענצל פון אמיזל
 אויפֿר דעם האבן זיין גזאגט * ער מוז ארויס
 קומן פון אנודרוגו משפּחה אונ האט גמוזט
 הערן ביין זונד אונ דר היים אזו גמיין רעדן *
 מען האט אנגהובן גאך צו פארשן פון וואגן
 ער קומט ארויס * אונ עס האט זונד פֿוויזן *
 אז זיין מאמי אונ גוועזן איין חלקה דס הייסט
 אזו אייננו וואס אפהן שאר זוא נישט נעמן *
 אונ דארך דעם אונ ער פסול צו דר פֿהונגה *
 דאס האט מען ארויס גופֿרענגט דארך דוא
 פאר ווערטער וואס דער יונגער מאן האט גרעט
 אויפֿר דעם מוז דר מענש זונדגוט אויפֿר לייגן
 איידר ער רעט ארויס דאס ווארט * אונ ער
 מוז זונד הושן אז עס זאל היין גראב ווארט
 אויס

בתר תורה

אִים זײן מויל נישט קומן . דאס ווארט
אז דר שפונג פון דר גשמה . ריינו ווערט
ווייזן אויף אריינ גשמה *
אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך
ביתו (גיתין ו' ב')

דר מענטש זאל היין גרוסו מורא נישט
מאכונאוף זיינו הויז לייט . אוסלכר מענטש
דארף זוף אונ דר היים אזו אויף צו פוהרן .
אז זיין לויב אונ קונדער אונ דוא דוהנסטן
זארן פר אוהם דרף ארץ האבן . ער מוז
זוף אמאל בייזרן ווען זיין שוואן נישט אזו
וויא עס דארף צו זיין אפר פוהל פחד טאר
ער אויף זיין נישט ווארפן . ער טאר נישט
בשטענדיג אומגיין מוט בעס . ער טאר נישט
זיין דויטער צארן אז זיין זאלן צוטרן פר אוהם

ווארן

כתר תורה

ווארן דארף דעם ווירד אוהם דאס גאנצן
הויז לויטער שונאים זיין אייגן ווייב זיין אייגן
הונד קאן אוהם נישט ליידן קיין איינצונגער האט
אויס נישט לוב * אומדער צומערט פאר אוהם
אונז עס קאן דער דארף דאס גרעסטן אומגלוק
גשעהן * עס איז אמאל גוועסן אמיידל ביי
דער גאט אונז האט גליינט אבוכד זוא האט
דער הערשט אז דער פאטער איז אנגקומען אונז דער
ערשטער שטוב אונז האט זיך זייער דער שראקן
ווארן ער האט אויך פרבאטן קיין בוכר נישט
צו ליינן * אונז ער פלעגט זוא תמיד פאר דער
מונגסטן קליינזייט זייער שטארק צו שלאגן
דארף דעם האט זוא פאר שרעה דעם ברענדונג
לעכט אוועק גווארפן אונז דער זייט * עס איז
טאק פאר ראשון גווארן אפער דוא שנויין האט
נאך גברענט דער פון דעם זיך אן גחאפט אזעל

פראקס

151

כתר תורה

פלאהם דארב דעם אוז בארד גווארן אנרוסו
 שריפה אונ דאס גאנצו הויז אוז פר ברענט
 גווארן * דוא גמרא דר ציילט פון אתגא וואס
 ער אוז זייער בייז גוועזן אונ דוא דוהנסמן
 האבן אוהם פר שרעה גיוואלט געבן טרפות
 צו עסן ווייל זיין האבן היין פשר פלייש נישט
 גוהאט אויפ דעם אוז דאס בעסטו צו זיין
 גוט אונ גלאסן קעגן זיינו הויז לייט אפירן דאס
 בייזרן מוז אויך זיין מוט גוטן ווארן אז מען
 פוהרט זוד אזו אויף קעגן זיין פאלגן זיין
 אונ האלטן אלדונג וואס דוא הייסט זיין *
 דיין ווארט אוז ביין זיין היילונג * דיין ווינה
 אוז שון אפטהל אונ זיין האבן דוד רוב
 ויין זייער אייגן לעבן :

אישנה אדם בנו בין הבנים (סבס י"ג)

כתר תורה

מען זאל נישט איין הונד בעסר בהאנדלן
 וויא דוא אנדער וונדער * חאטשו מוהאט איין
 הונד צום לובסטן * טאר מען עס נישט ווייזן
 פֿר דוא אנדער וונדער מוטאר אוהם נישט מכין
 שטערן הליידר מוטאר אוהם נישט געבן מטהר
 געלד וויא דוא אנדער ווארן וויא באלד מען
 טוהט דאס * מאכט מען אונ הויז הגאָה אונ
 שנאה דוא קונדער ווערן דעם ברודר שונאים
 אונ עס פֿר דרום זיין אויך אויף דעם פֿאטער
 אונ עס האן פֿון דעם היין גוטס נישט ארויס
 קומן מור זעהן דאס אונ דר מעשה פֿון יעקב
 אבינו * אז דוא גאנצו שנאה פֿון דוא ברודר
 קעגן יוסף הצדיק אונ גוועזן ווייל דר פֿאטער
 האט אוהם גמאכט איידן הלייד אונ זיין האט
 ער נישט גמאכט :

כתר תורה

אם פֿנע בֿך מִנוֹלָה מְשִׁכְהוּ לְבֵית
הַמֶּדְרֵשׁ (סוכה י"ג ב')

ווען עס בַּנְעֲנַנְט דוּךְ דער שַׁעַנְדִּיכֶע יִצְר
הָרַע שְׁלֶעפּ אוֹהֶם אונ דַּעס הוּז אַרײַן ווײַא
מֶען לֶעֱרַנְט תּוֹרָה . עֲבִירוֹת מוֹהֵט גָּאָר דֶּער
מֶענֶשׁ וּס גײט לײדונג * וואָרן דֶּער וואָס
אויז בִּשְׁעִפְמוֹנֵט הָאָט גָּאָר כּוּיִן צײַט נושֵׁט
צו זונְדונגן אונ עס קומט אוֹהֶם גָּאָר נושֵׁט אונ
דוּא גִּדְאָנְקן אַרײַן אוֹפֶר דַּעס אַז עס קומט
אײַנעם אָן דֶּר חֶשֶׁה אײַן עֲבִירָה צו שוואַן אונ
עס קאָמט אוֹהֶם גָּאָר כּוּיִן רוּה נושֵׁט * אויז
דאָס בֶּעסֶטוּ זיך צו נַעֲמָן אַסְפֵּר אונ דֶּרוֹגן
צו דֶּטֶרְנֵן דאָס פֿרַבֿרֶענְגֵט אוֹהֶם דוּא צײַט
אונ פֿר שְׁקאַגֵט אוֹהֶם דַּעס חֶשֶׁה אונ אַז ער
האָן נושֵׁט לֶעֱרַנְט זאָל ער גײַן דאָרטן ווײַא
אנדרו

פֿתֿר תּוֹרָה

אַנְדֿרוּ מֶעֱנָשׁוּן לֶעֱרָגֵן אֹנֵן זָאל צוּ הָעֶרֶן *
וואָרן דאָס אַז אַלץ אַיין זוסר צייט פֿר
טֿרייב * אונַעס עפֿנט טאָה דוא אַויגן צו
זעהן וויא שְׁעֵנְדֿלֿך אונַ וויא נושטֿרעכט עס
אונַ צו זונדונגן :

אוי רי מיצרי אוי רי מיצרי (ברכות סא ח' א')

וויא אונַ מור דאָרף דעס יצֿר הרע *
וויא אונַ מור דאָרף מיינ פֿשעפֿר * דר מֶעֱנָשׁ
אונַ פֿשטענדונג ווי אין אַמִּלְחָמָה * דו נשְׁמָה
צוהט אוהם צו גאט * ער זאל טוּאן דו מַצּוֹת אונַ
זאל גאר דו וועלסט נושט אין זין האבן * אָבֿר
דער גוף גלויסט גאר צו דו תּאֲוֹת פֿון דר וועלסט *
עסן אונַ טרונקן אונַ אַנְדֿרִי תַעֲנוּגִים * טוהט ער
דעם גוף צו לִיב מוז ער זינדיגן קעגן גאט
טוהט ער ווידר דר נשְׁמָה צו לִיב מוז ער פֿלאגן
דעם גוף * אונַ קעגן ביידי יוצא צו זיין אונַ

כתר תורה

זייער אשווערי זאך • דאס קאן קוים איינער אונטער
טויזנד •

דאס ווערטל בנוצט מען אויך תמיד ווען
מהאט פאר זיך צוויי זאכן וואס איינס איז פאר
קעהרט פון דעם אנדערן • און מען וואלט גערן
ביידי יוצא גוועזן • זאגט מען אוי לי מיצרי
אוי לי מיוצרי :

אומרים מהצת שבחתי שר אדם בפניו וכו' ו
שלא בפניו (עירובין י"ח 3) •

און דו אויגן אריין זאגט מען גאר אטייל
פונדעם מענשם לוב • אבר אונטער דו אויגן זאגט
מען דם גאנצן לוב :

דער ערדכי מאן ווס ער רעט לויטער ווארהייט
און אום זמן מויל גייט קיין ליגנט נישט אהים • ווען
ער לובט איינס און דו אויגן אריין זל ער אהם
נישט צו פוהל לובן • ווארן איין ארנטליכר
מענש קאן נישט לייזן אז מען לובט אהם צו
פוהל

כתר תורה

פוהל + אונ ער האלט יענס פאר אשמיכלר
 האטשו ער זאגט דעם אמת + אפר אונטר דוא
 אויגן ווען ער לופט אוהם פראגדן מענשן +
 דא און זייער רעכט יענס אונגאנצן צו לופן
 אקראט ווי ער און + אונ צו דר ציידן זייני אלן
 גוטי מעלות +

אין אדם נתפס על צערו (33 ח' 33 ח' 33 ח')

מען האט קיינס נישט פראיבד צו האבן
 אויף דעם וואס ער רעט ווען עס טוהט אוהם
 ווייא + למשל עס און איינס פראלורן גווארן
 אטאסטער מוט נאטן דעמאלט ווען דוא בוזט
 ביי אוהם אונגשטוב גוועזן + אונ ער און דורך
 חושד + דארף דורך גאר נישט פארדריסן אויף
 אוהם + ווארן דר שאדן טוהט אוהם זייער ווייא
 אויפן דעם רעטער + אונ ווען דאס זאל זיך דור
 טרעפן וואלטסטו אפשר אויך נישט בעסר

גוועזן

ד

כתר תורה

גוועזן + אונ אזו אוז תמיד ווען דער מענטש
אזו אין אצרה + טוהט ער אזונו זאכן . וואס
ער וואלט זיין אין איין אנדרי צייט נישט
גטוהאן :

אין שומה נפגע (ירושלמי חעניס) .

דעם נאר גשעהט נישט קיין שלעכטס .
וואס קלוגר דר מענטש אזו פיהלט ער אלץ מעהר
דר נאר אזו אבר וויא אפראסטי בהמה עם מעג
אזוהם גיין ווי עם וויר פיהלט ער אלץ נישט .
דר חכם האט תמיד צער . ווארן אפילו ער
ער אזו אנרוסר עושר האט ער עגמת נפש פון
טויזגד אנדרי זאכן . אונ דו מינדסט קלייניקייט
מאכט אזוהם צער . אבר דר נאר האט תמיד
סרייד . ער איברלייגט זונד קיין שום זאך נישט
דו מעגסט אזוהם בליידן ווי דו ווידסט . הארט
עס אזוהם גאר נישט . ער אזו בלונד אונ זעהט

נישט

כתר תורה

נושט וואס ווייטער וועט זיך טוהן . אונזער און
 תמיד גליקלך : טוהט דר חכם עפום איין עולה .
 דעט דו גאנצי וועלט פון אוהם . אבר דער גאר
 ער מעג אפילו טוהן דאס גרעסטע אומרעכט .
 מאכט זיך גאר קיינער נושט דרום . ווארן מען
 זאגט ער און דאך אבהמה . ער ווייסט נושט
 וואס ער טוהט . אז ווירד דער קדוה תמיד
 פאר שווארצט . און דער גאר און תמיד פון
 אופן :

אויף איין אגדר ארט זאגט דו גמרא אין
 שוטה מרגיש . דר גאר פיהלט נושט . און ער
 אין אשלעכטן שטאנד . פיהלט ער נושט צו ווס
 דס וועט אוהם ברענגן . פרייגט מען זיך אוהם
 שלעכטס צו טוהן . פיהלט ער עס גאר נושט
 אובר דעם און ער תמיד גזונד און שטארק .
 און עס פעהלט אוהם קיינמאל גאר נושט :

אם

כתר תורה

אם עם הארץ חסיד אל תדור בשכונתו

(שם ע"ז ח')

ווי באלד אנראבר יונג אוז צו שטארק
פרום זאלסטו נישט וואונזן אונ זיין גאס . אז
אפראסטאק וויל צו פרום זיין . אוז אוהם אלדונג
צו ווייניג . ער מאכט זוף גיאי דינים אזו וויא
זיין גראבר קפ פרטראגט . ער טוהט מאנכס מאל
אזוני זאכן ווס מען טאר נישט . פונקט פרקערט
פון דעם דין . אונ ער רעט זוף איין אז גאר
אזו דיהנט מען גאט . אונ דארף דעם אוז דער
למדן אוז זייני אויגן נישט פרום . ווארן ער
טוהט דאך נישט אזו וויא ער . וויל אוהם דר
תלמיד חכם בלערנן . הערט ער אוהם גאר
נישט אויס . אדר ער שרייט אוהם נאך אן אונ
זאגט דוא בוסט נישט פרום . אויפר דעם אזו
דאס קדוגסטו אוהם אויס צו ווייכן אונ מוט

אוהם

אוהם גאר נישט צו רעדן .
אנחה שוברת חצי גופו של אדם (ברכות נח 3) .

דאס זארגן צו ברעכט דם האלבן מענש .
שוורי ארביט מאכט דעם מענש גזונד און
שטרק : אבר קאפ ארביט . דס הייסט דאגות און
זארגן . דאס געמט ארויס דעם מארד אויס דוא
ביינר און פרקערצט דאס לעבן . מור זעהן דאד
פויארן . טרעגערס . דהאלץ העקערס און האנד
ווערקערס . לעבן לאנג און זענן תמיד גזונד : אבר
מלכים . מיניסטרס און דו גרעסטו עשירים לעבן
נישט לאנג און ליידן אלו מאד אויף איין אנדרי
קראנקהייט . אובר דעם איז דאס בעסטו נישט
צו פוהל צו זארגן . נישט צו הויך צו פליאן .
נישט איינצורייסן דו וועלט . מען דארף גאר צו
טראכטן פרנסה צו האבן . אבר צו פוהל גשעפטן
צו פוהל עשירות . דאס שניידט אוהם אפ דו
יאהרן .

כתר תורה

אִפְּלוּ חֶרֶב חֲדָה מִיְּנִיחַת עַל צֹארוֹ שֶׁל אָדָם
לֹא יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים (נרכות , ח)

ווען עס לוגט שוין אפילו דעם מענטש דוא
שווערט אויף דעם האלז . זאל ער נישט אויף
הערן גאט צו בעטן . דר מענטש טאר קיינמאל
דוא האפנונג נישט פרליהרן . אונ
אפילו עס גייט אוהם אזו שלעכט . אז ער מיינט
ער קאן שוין גאר נישט גהאלפן ווערן . זאל
ער דאך האפן צו גאט . ווארן דר מענטש אזו
בלוגד אונ קאן נישט זעהן ווס שפעטער וועט
זיך טוהן . ער קאן אין איין איינציגן אויגן
בליק גהאלפן ווערן ער זאל גאר אליין נישט
וויסן פון וואנין עס אזו גקומן . מור זעהן זאלכי
זאכן אלי טאג . דא לוגט אקראנקר וואס אלי
דאקטורים זאגן עס אזו אוהם נישט צו העלפן .
ער וועט העכסטנס נאך איין איינציג שעה

לעבן

כתר תורה

לעבן . דר ווייל שוקט אוהם גאט אנוטן שווייט
 מען ווייסט נישט ווי דוא קראנקהייט אוי אהון
 נקומן . אין עטליכ טאג ארום אוי ער גזונד
 אונ שטארק . איינר און איין אביון ער האט נישט
 אשטיקל ברוט אונ מיינט ער אוי שון פרלורן
 אויף אייבונג . אויף איינמאל טרעפט זיך אוהם
 אקליין גשעפטל . ער הייבט אן דער סון צו
 וואקסן . אין עטליכ יאר ארום אוי ער שון
 אגרוסער עושר .

אומסיפת מ'א אוסיף קמח (בראשית כג)

האסטו צו גאסן וואסר . מונטו אויך צו
 שיטן מעהל . דוא ווילסט דאבן מער טייג אויפ
 דעם גיסטו צו מעהר וואסר ווארן דאס קאסט
 דייך נישט . אפר מעהל גלוסט זיך דור נישט
 צו צושיטן ווייל עס קאסט . דאס אוי אפר פאלש
 ווארן וועדלוג דם וואסר אוי פוהל מעהל מוז

זיין

כתר תורה

זיין • אזו אוז ביי אלו זאכן • האסטו מעהר גרעט
 מוזטו צאהלן מעהר וועש געלד האסטו מער הייזר
 מוזטו צאהלן מעהר שטייער • פיהרסטו אנרעסר
 הויז • מוזטו האבן מעהר הוצאות • דוא
 בקראנסט דוך אז פר עטלכי יאר האסטו נישט
 מעהר בדארפט נאר צעהן רייגש אוואך • אונ
 אצונד מוזטו האבן פיפציג רייגש • ברעכן דוך
 אבר אז דעמאלט האסטו קוים פרדיהנט דוא
 צעהן רייגש • אונ צונד פרדיהנטו הונדערט
 רייגש: אזו אוז ביי אלי זאכן • איינס צוהט זוך
 נאך דעם אנדרן •

אין עושין נפשות לצדיקים מעשיהם הן הן
 זכרונם (ירושלמי סקלים)

דעם צדיק דארף מען קיין מצבה נישט
 שטעלן • ווארן מען גרענקט אוהם דארף דעם
 גוטס ווס ער האט גטוואן • דו מצבה אוז בדי מען
 זאל אונ דו שפעטרי דורות וויסן אז עס אוז

אמאל

כתר תורה

אמאר גוועזן אמענש ער הט אזל אונ אזל גהייסן
 דאס אזל אבר נאר פאר דעם פראסטן מענש .
 אונ אויך נוצט דאס נישט פוהל . ווארן וואס
 האט מען דר פון אז מען ווייסט שוין אז עס הט
 איינר אמאר גלעבט ווס ער הט גהייסן איציק
 אדר בעריש . אבר דר צדיק דר חכם זיין נאמן
 בלייבט אייבונג . ער דארף נישט אמצבה מוזאל
 אוהם גרענקן . ווארן זייני גוטי מעשים דאזן
 נישט מוזאל אוהם פרגעסן . דא שטייט אשול
 ווס ער האט גמלארט . דרטן אזל דא אספר ווס
 ער האט גמאכט . דא דרציידט איינר פון דער
 גרוסי צדקה ווס ער האט גגעבן . אונ דארט
 שמוסט מען פון אנרוסי טובה ווס ער האט גטוואן
 פאר דר שטאט . דא רעט מען פון זיין פרומקייט .
 אונ דארט לערנט מען זיין חכמה . דאס גייט אזל
 פון איין דור צום אנדרן . אונ זיין נאמן בלייבט
 אויף אייביג צייטן . דאס אזל טויזנד מאל בעסר

פון

218

כתר תורה

פון דעם פראסטן שטיין: מענש + ווילסטו מזאל
 דורך גרענקן + זאלסטו דורך נישט פראלזן אויף
 דער גרויס מצבה וואס דו וועסט דור לאזן
 שטעלן נאך דעם טוט + דר גרוסר שטיין אוי
 טאקי נאר אפראסטי שטיין אויג וועט דור
 גאר נישט העלפן + שטעל דור ליבר ביי דעם
 לעבן אמצבה ווס זוא אוי בעסור פון אבולוסן
 שטיין + זיין פרום אויג גוט + גוב פוהל צדקה
 לאז אויבר הייזר אויף עולמות + מאך אפאנד
 צו אויגטרשטיצן יחזמים או אלמנות + טוא
 אנדרו גוטי זאכן וואס מזאל זיי אייביג גרענקן +
 דארך דעם וועט דיין נאמן קיינמאל נישט אויף
 הערן + אויג מען וועט דורך תמיד בענשן אויג
 לופן +

אם ראית תלמיד חכם שעבר
 עבירה בלילה אל תהרהר אחריו

ביום

כתר תורה

ביום (זכור י"ט ב')

האסמו גועה וויא אלמדן האט גמאון
אשקעכטו זאך בייא דר נאכט טארסטו שון
אונ דר פרוה עם גאר נישט אונ זון האבן
ווארן ער האט גוויס תשובה גמאון : אפילו
דעם גרעסטן חכם אונ דעם גרעסטן צדיק
הומט אמאל אן אשעה וואס ער באגייט
אפעהר גרייך מוט דעם פראסטאק . גאר
דרחילוה אויז אזו . דר פראסטאק האט היין
מאר היין חרטה נישט . וורן ער פוהלט דאך
גאר נישט וויא שלעכט דוא זאג אויז וואס
ער האט גמאון . אפר דר גלערנטר דר
אידר מענש אופר לייגט זיך באלד אונ
זעהט איין וויא שטארק ער האט גפעהלט .
אונ דאס אויז גאנץ גוויס אז ער האט שטארק
חרטה אונ טוהט תשובה דרויף :

כתר תורה

בְּהִרְדֵּי הוֹצֵא דָקָא כְּרָבָא (33a קמח יב ח')

מוט דעם דארן ווירד דר הארבוז גשלגן:
אי עם פאלט איין אומגלוק אויף דעם שדעכטן
מענש . שדעכט עם אויף דעם ערלוכן מאן
וואס ער אזוי אַחְכָּר מוט אוהם . אזוי וויא
עם אזוי מוט דעם הארבוז ווען ער וואקסט
נעבן דעם דארן . אז מען רייכט אויס דעם
דארן . ווירד ער אויף אויס גריסן . חאטשו
מוהאט עם גאר נישט גוואלט . אובר דעם
מוז מען זוך שטארק הומן מוט דעם שדעכטן
מענש היין פריינדשאפט אונ היין גשעפטן
נישט צו האבן :

בִּירָא דְּשִׁתִּית מִיָּה מִיָּא לֹא תִשְׁדִּי
בִּיהַקָּא (33b קמח ל"ה ח')

אונ דר פירונג וואס דו האסט אויס אור
וואסר

כתר תורה

וואסער גערונקן זאלסטו היין שטיין נישט אריין
ווארפן : אז דוא האסט אמאל פון אמעגש
אטובה גהאט טארסטו אוהם שוין היין מאל
היין שלעכטס נישט שוואין * אפילו ער האט
גאר נישט אונ זון גהאט דור דוא שובה צו
שוואין * גאר זוא אונ דור אליין גהומן דארך
אוהם אן זיין אייגנס ווילן * מוזטו עס אלץ
גדענקן * אהראט וויא דוא ברונו האט אויף
נישט גוויסט אז דו טרונקסט אויס אור אונ דו
האסט פארט פון אור הנאה גהאט : עס אונ
אמאל גוועזן אויכטונגו שאלה אובר אמקוה
אונ מהאט דוא שאלה גשוקט צו אגרוסן רב
ער האט אבר גענפערט אוך טאר אונ דער
דאזיגער זאך קיין דעה נישט זאגן ווארן עס
קאן דאך מור אויס קומן צו פסלין דוא מקוה
אונ דאס וויל אוך נישט * ווייל אוך האב מויד
עמרכי

כתר תורה

עֲטֶרְכֶּם מֵאֵר אֹנֶה אֹרֶךְ גְּבֻהֵם אֹנֶה הָאֵל פֶּן
אֹרֶךְ הַנֶּאֱחָה גֵּהֵאֵם :

בּוֹצֵץ בּוֹצֵץ מִקְטִפִּיהַ יְדִיעַ (צִיכּוּחַ מֵח ב)

פֶּן דּוֹא בְּלוּהֵם הָאֵן מֵעַן שׁוֹן דְּרִקְעֵן
וּוֹאֵם פֶּר אֲפִירִי עִם וּוְעֵם אֲרוּיִם הוֹמֵן : וּוְעַן
דָּאֵם הוֹנֵד אֹנֶה גָּאֵךְ יוֹנֵג הָאֵן מֵעַן שׁוֹן דְּרִקְעֵן
פֶּן זִיין אֹיף פּוֹהֲרוֹנֵג וּוֹאֵם פֶּר אֲמַעֲנֵשׁ עִם
וּוְעֵם זִיין . אֹנֶה צו וּוֹאֵם עֶר הָאֵם חִשָּׁה צו
לְעֶרְנֵן . אֹפֶר דְּעֵם מוֹז מֵעַן יוֹנֵגֶר הִיִּט אֹיף
אֹהֵם גּוֹט אֲכַטְוֵנֵג גֶּעֶבֶן . וּוֹאֵרֵן אִז עִם וּוִיִּז
זוֹךְ אֹנֶה אֹהֵם שְׁלַעֲכֵטוּ מִדּוֹת אֹנֶה גָּאֵךְ דְּעִמְאֵלֵט
צִיִּט בְּעֶסֶר צו מֵאֵכֵן . פֶּל זִמֵּן דָּם בִּימֵר
אֹנֶה יוֹנֵג אֹנֶה עִם לִיכֵט צו בִּיגֵן אֹנֶה וּוִידֶר מוֹז
מֵעַן אֹהֵם דָּאֵז לְעֶרְנֵן דָּאֵם דָּאֵזוֹנֵג וּוֹאֵם עֶר
הָאֵם דּוֹסֵט דְּרִקְעֵן . אֹנֶה צו וּוֹאֵם זִיין שְׁכֶר
אֹנֶה פֶּהֲרוֹג :

בתר

כתר תורה

בְּתֵר עֲגִיָּא אֲזִלָּא עֲנִיּוֹתָא (חולין ק"ס א')

גאד דעם אַרומאן גייט דאס אַרומקייט
 אז איינר און אַרומ דונט איהם דאס אַרומקייט
 אויף דעם פגים + אונ אוטלכר דר קענט און
 איהם אז ער און אַרומ אונ ווידר אז איינר און
 איין אַרומאן גייט איהם דאס אומגלויק גאד
 ער מעג געמן גאד אונ דר האנד אריין +
 ווידר עם בקאטו + אונ צו וואס ער ווענדט
 זיך כומט איהם אדן שלעכט אויס דר אבן
 עזרא און זייער אַרומ גוועזן אונ צו וואס ער
 האט זיך גנומן האט איהם אדן גושט גגרוקט
 אויפ דעם האט ער אויף זיך גשרובן + ווען
 אויך זאל האנדלן מוט תכריכים וואלט קיינר
 גושט גושטארבן :

אונ עם און אויך גאנגן גאטירליך דעם
 אַרומאן קאן עם גושט גושט גיין : ער אנטדייט
 זיך

כתר תורה

זוֹךְ עֲטָלוּכוֹ רִינֵשׁ אֹנֶה קוֹיֶפֶט פּוֹפֶצוֹנֶה הָאֲרוֹנִי
וְיִיץ צוֹ אֶכֶט רִינֵנֹשׁ דָּעֵם קֶאֱרִיץ
וְיִיא דֶר וְיִיץ הֶנְמֵט אֵן שְׁמִיט דֶר הָאֲרוֹנִי צוֹ
זוֹבֵן רִינֵשׁ דֶר עוֹשֶׁר אִידֵט זוֹךְ נוֹשֵׁט אֹנֶה שׁוֹט
דָּעֵם וְיִיץ אָפּ אֹנֶה שְׁפֹאחֶר אֹנֶה עֶר וואַרְט בּוֹז
עֵם ווִירְד שִׁיאָרֶר דֶר אָרוֹמֵאן קֶאֱן אָבֶר נוֹשֵׁט
אֹיִם הָאֲדֵטֶן אֹנֶה מוֹן פֶּר הוֹיֶפֶן צוֹ זוֹבֵן רִינֵשׁ
אֹנֶה ווִירְד גָּאָךְ מַעְהֶר אָרוֹמֵאן : אַזוֹ אֹנֶה בִּי
יַעֲדֶר זֶאךְ . אַז מֶהֱאֵט גֶּעֲקֶד קֶאֱן מַעַן
שְׁפֵעֲהוּדִירֵן אָבֶר אַז מַעַן אֹנֶה אָרוֹם : ווִירְד
מַעַן בִּיאַ יַעֲדֶר גֶּעֲגִנְהִיט אֹיִם גֶּרוֹסֵן :

בְּתֵר רִישָׁא גּוֹפָא אָוִיל (עִירוֹבִין מ"ח ב.)

דֶר קֶערֶפֶר גִּיט גָאָךְ דָּעֵם קָאפּ : דָּאס
פֶּאָלֶה פּוֹהֶרֶט זוֹךְ אַזוֹ ווִיא דֶר רָב. דוֹ שְׁטֵאֵט
פּוֹהֶרֶט זוֹךְ אַזוֹ ווִיא דוֹא פֶּאָרֶשְׁטֶהר אֹבֶר
דָּעֵם מוֹזֵן דֶר רָב אֹנֶה דֶר פֶּאָרֶשְׁטֶהר זַעֲהֵן

אז

כתר תורה

וְזוּ זַיְעַר אוֹיְף פּוֹהֲרֶנְג זאל זיין ריין וויא גאָד
 הייַנר זאל נישט האבן אויף זיין אַוואָרט צו
 יעדן ווארן זאגסט ווירד דוא גאנצו שטאט
 שלעכט אונ הייַנר האט זיין נישט פֿר
 אויב צו האבן ווארן זיין זענון פֿר פוהרש
 ווארן פון דוא גרוסו לייט : אונ האבן פון זיין
 אפ גרענש דאס שרעכטו :

בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו (מכות י 3)

אונ דעם וועג וואס דר מענש וויל גיין .
 אין דעם פיהרש מען אוהם . גאט האט דעם
 מענש דו פרייאהייט גגעבן צו שיאן ווס ער וויל .
 אונ אויף וואס דער מענש פרייגט זיך . דאס
 פיהרש זיך אוהם : פֿרלייגט זיך איינר איין ערליכר
 מאן צו זיין . שוקט איהם גאט צו אזוי גשעפטן
 אז ער קאן ערדיך זיין . וויל אָפֿר איינר דוקא
 אנגב זיין . פיהרש זיך אוהם שוין אזוי אז ער האט
 תמיד וואס ער וויל .

כתר תורה

בין הרועה והזאב נבקע השנה

(מדרש חנוכי'ה)

צווישן דעם פאסטך און דעם וואלף ווירד
צוריסן דאס לעמלי. דר וואלף האט גותאפט
אלעמאלי. און דר פאסטך רייסט זיך מוט
איהם און וויל עס ביי איהם אוועק נעמן. דר
וויל וויא זיי רייסן זיך ווירד דאס לעמאלי צוריסן
אויף שטיקער. אזו און ביי אלי פראצעסן.
צוויי קאדן זיך אויפ געלד אדר אויפ אהויז.
דאס דויערט אראנג צייט. דר נאך אז איינער
גווינט אפילו דעם פראצעס. זעהט ער ערשט
אז עס און איהם גאר נישט גבליבן. ווארן
שטעמפל און טאקסי און שרייב געדד און דוא
אנדערי. הוצאות האבן מעהר בטרופן וויא
פיהר ער הט גיוויגן. אויפ דם און דם בעסט
זיך תיכף צו פרגלייכן. און ווי פיהר מען נעמט
שניידט מען אלץ בעסר אפ וויא פון דעם
פראצעס. דאס משר לערנט אונז נאך עפוס

כתר תורה

עם טרעפֿט זיך זייער אפֿט . אז ווען צווייא
קריגן זיך גיט איין אומשילדיג דאס פֿאר אים .
מאן אונ ווייב קריגן זיך . דר ווייל ווירד דאס
קינד פרשווארצט . דר פֿאטער יאגט עס פֿון זיך
אוועק אונ זאגט גיט צו דר מאמין . ווארן ער
ווייל דאך איר דהכעים טואן . זיא טרייבט עס
ווייך צוריק צום טאטן . דר ווייל ליידט געבד
דאס בידני קינד איג קינד קוקט זיך דרויף נישט
אום . דוא שטאט קריגט זיך מוט קהל . אונ
איינס טוהט דעם אנדרן אלדגייא דהכעים . דר
ווייל גיט צו גרונד אלי שטאט זאכן . עס גיט
קינד נישט אויף דוא שילן . אויף דער
תלמוד תורה . אויף דעם שפיטאל . אונ אפילו
עס ווירד אמאל שלום צווישן זיי . אונ דו מכה
נישט מעהר צו היילן :

בשרשה דברים האדם ניפר בכולו בכיסו
בכעסו (ידעס חכמות)

כתר תורה

בִּי דְרִיא זאכן דְרֶקֶנְט מֶעַן דָּעם מֶעַנְשׁ .
 בִּי דָּעם גָּלֶאז . בִּי דָּעם גַּעלֶד אונג בִּיא דָּעם
 בַּעס . בִּי דָּעם גָּלֶאז דֶּר קֶענְט מֶעַן דָּם מֶעַנְשׁ
 ווארן אַקרוגֶר מֶעַנְשׁ טְרִינקט נישט פוהל אונג
 היט זוף שטאַרק ער זאל נישט שבוֹר זיין .
 טְרִינקט ער אָבֶר פוהל אונג פֿרֶדֶרִיט זוף דָּעם
 קאפּ . אז ער גאר נישט ווערט דָּם נאמן מֶעַנְשׁ
 צוהבן טרעפט זוף אָבֶר אַמאַל אז ער האט גמוזט
 צו פוהל טְרִינקן . איז אויף אַחילוק צווישן דָּם
 אַיִדלס אונג דָּם גרובן מֶעַנְשׁ . דער אַיִדלר מֶעַנְשׁ
 פֿיהלט בִּי זוף אז דֶּר קאפּ אז אונג צו היים .
 אַיבֶר דָּעם רעט ער נישט פוהל אונג לייגט זוף
 שטאַפּן . אָבֶר דער גראָבֶר מֶעַנְשׁ אז ערשט
 דעמאלט שטאַרק דוסטיג . ער מוהט גרויס
 גארִישקייטן אונג פֿלויֶדֶרט פֿאר פֿיאר אונג פֿאר
 וואסער . אזו ווי דאס אלטי שפּרעך ווארט
 זאגט . ווס בִּי אַניכטֶרגס אויף דֶּר לונג . אז
 בִּי אשבוֹר אויף דֶּר צונג : בִּי דָּעם גַּעלֶד דער

מענט

כתר תורה

קֶעֱנֵט מֵעַן אוֹיֵךְ דָּעַם מֵעֲנֵשׁ + וויא אָפֿט מִיִּינֵט
 מֵעַן אוֹיֵךְ אִיִּינֵם אַז עַר אַז דֶּר בֶּעס־טִי פֿרִיִּינֵד +
 קוֹמֵט עִם אָפֿר עַר זאל הֶעלֶפֿן מוֹט גֶּעלֶד +
 וויל עַר יֵעֲנֵם גָּאָר נוֹשֵׁט קֶעֱנֵן + אונ דוא גֶּאנְצִי
 פֿרִיִּינֵד שְׁאָפֿט הָעֶרֶט אוֹיֵךְ + עִם דֹּאכֵט זױךְ אָמָאל
 אוֹיֵךְ אִיִּינֵם אַז עַר אַז זײַער גוֹט אונ גֶּלאַסן +
 הָאט עַר אָפֿר גָּאָר אױם מִינְדֶּס־טֵן צו טוֹאִין
 וועגן גֶּעלֶד + ווירד עַר ווילד אונ שְׁלֶעכֵט אונ
 וואָט גֶּערן יֵעֲנֵם צוֹרִיסן אוֹיֵךְ שְׂטִיקֶר : אִין
 דָּעם בֶּעס דֶּר קֶעֱנֵט מֵעַן אוֹיֵךְ דָּעַם מֵעֲנֵשׁ + דָּער
 גֶּזֶעצֵט מֵעֲנֵשׁ הָאָלֵט זױךְ שְׂטִאָרֶק אִין אִין
 צָאָרן + עַר בִּיזֶרֶט זױךְ טִאָקִי אָפֿר אַדִּין גֶּלאַסן
 אַלִּין גֶּזֶעצֵט + אָפֿר ווער עִם הָאט נוֹשֵׁט קִיין
 שִׁכָּל לָאָזֵט אױם דָּעם גֶּאנְצֵן צָאָרן אוֹיֵךְ אִיִּינֵמָאל
 עַר אַז ווילד ווי אַבִּיזִי חִיָּה אִין וואלד + עַר
 טוהט אַזױגִי שְׁדֶּעכֵטִי זאכן וױס עַר דָּהט שְׁפֶּעֱמֶר
 שְׂטִאָרֶק חֶרֶטָה + עַר קאן עִם אָפֿר נוֹשֵׁט מֵעָהָר
 פֿרֶבֶעסֶרן + ווי אָפֿט צוֹבֶרֶעכֵט אִיִּינֵר אִין בֶּעס
 אַטִּיאָרן

כתר תורה

אֲמִי־אֶרֶן שְׁפִיגֵל . עַר וְוֹאֲרָפֶט יַעֲנֵם אוֹיֵף
אֲנַפְעֵהָרְלָכִי זֶאָד וּוּם קִינֵר הָאֵט דְּעַר פֿון נוֹשֶׁט
גִּוּוֹיֶסֶט . מַעֲהָרְעָרַע מַעֲנִשֵּׁן הָעֶרֶן עִם אוֹנ יַעֲנֵר
קוֹמֵט דֶּר דָּאָרְדֵּי אִין קִרִּי־מִינֵאד אֲרִיין . וּוִי דְּעַר
פֿעס פֿרִיגִיט אוֹהֶם טוֹהֵט עִם אוֹהֶם זִייער שְׁטֵאָרְק
בֶּאָנֵג . אָפֶר עִם אוֹז שׁוֹן פֿרפֿאַלן אוֹנ זִיין חֲרָטָה
הַעֲלֵפֶט אוֹהֶם גָּאָר נוֹשֶׁט :
בֶּת דִּינֵא בְּטֵר דִּינֵא (סנסדרין לז ח) .

וּוִיא בֶּאֱלֹד דְּעַר דְּעַקֶּרַעֵט הָאֵט אוֹפֶר
גִּנְעֵבֶטִיגֵט אוֹז עַר גִּרִּינְגֶּר גִּוּוֹאֶרֶן . אַז אִינֶר אוֹז
אוֹיֵף דוֹר בִּיין וּוִייל דוּא הָאָסֶט אוֹהֶם אִיין
אוֹמֶרַעֲכֵט גִּטוֹאִין . טֵאָרֶסֶטוֹ נוֹשֶׁט תִּיבָף גִּיין
אוֹהֶם אִיבֶר צוּ בָּעֶטֶן . וּוֹאֶרֶן דֶּר צָאָרֶן בֶּרַעֲנֵט
גָּאָד אִין אוֹהֶם . גָּאָר דוּא מוֹזֵט גָּאָד וּוֹאֶרֶטֶן
עֲטֵלְכִי טָאָג בּוֹז דֶּר עֲרֵשֶׁטִי פֿעס וועט אוֹהֶם פֿר
אִיבֶר גִּיין . וועט עִם דוֹר שׁוֹן גִּרִּינְגֶּר אֲנַקוֹמֶן . דוּ
זֶאָלֶסֶט דוּךְ מוֹט אוֹהֶם אִיבֶר בָּעֶטֶן :

כתר תורה

בְּתֵר מְרִי נִכְסֵי צִיבִי מְשֻׁדָּ (3"ס ז"ג ז')

נֶאֱדָר דָּעִם עוֹשֶׁר אִיז גוֹט הָאֱלֹךְ צו מְרֵאָנָן :
עִם אִיז גוֹט תָּמִיד צו זַיִן בִּי אַגְרוֹסֶן מֵאֵן אִין
גִּשְׁעָפֶט . וואָרן אַפִּילוֹ דָּאס קֶלַעֲנִסְטִי גִשְׁעָפֶט
בִּי אַגְרוֹסֶן נָגִיד מְרֵאָנָט אֱלֹךְ מַעְהָר אִיין . פֿון
אַגְרֶעסֶר גִּשְׁעָפֶט בִּי אַמִּיטֶר מֵאֵן . אָן אִיין עוֹשֶׁר
הָאָט מֵעַן אִיין עוֹשֶׁר : דֶּר עוֹלָם זָאגְט דְּרוּיף
אַווערמֶל . בִּי אַשְׁווערן וואָגן אִיז גוֹט צו פֿוס צו
גִּיין . דו מִינִנֶּנְג דֶּר פֿון אִיז אַזו . בִּיאַ אַגְרִינֶגן
וואָגן טָאָר מֵעַן נוֹשֶׁט צו פֿוס גִּיין . וואָרן מֵעַן
קאָן זױך אויף אוהם נוֹשֶׁט פֿרלָאָזן . אִיידֶר מֵעַן
קוקט זױך אויס . אִיז דֶּר וואָגן שוין אַוועק גִּפֿאַהֶרן
אונטֶר אַז מֵעַן ווִירד מִיד הָט מֵעַן זױך נוֹשֶׁט ווי אַפֿ
צו רואַין . אָבֶר בִּי אַשְׁווערן וואָגן מֵעַן
גֵּאָנֶץ גִּלְדֶּאסֶן צו פֿוס גִּיין . וואָרן דֶּר וואָגן
פֿאַהֶרֶט גֵּאָנֶץ פֿאַוואַלִיע אונטֶר מֵעַן אִיז תָּמִיד גֵּעֲבֹן
אוהם . אונטֶר ווי בֵּאלֶד מֵעַן ווִירד מִיד . זַעֲצֵט מֵעַן

כתר תורה

זוֹךְ אֵין אֹהֶם אַרְיִין :

בְּנֵי אָדָם דּוֹמִים קַעֲשִׁיבֵי הַשָּׂדֶה הִקְדּוּ נוֹצְצִין
הִקְדּוּ נוֹבְדִין (עִירוֹבִין כ"ד '3) ,

דוּא מַעֲנֵשֵׁן זַעֲנִי אַזוּ ווִיא דִּיא קֶרִי־טַכְצֶר
אוּיָה דָעם פֶּעלֶד . דִּיא בְּלִיאָן אֹונ דוּא ווערן
פֶּרוּוִי־אֵנִיט : אַפִּילוּ דֶר מַעֲנֵשׁ אֹונ נָאד אַזוּ גֶרוּם
אֹונ נָאד אַזוּ רִייד . טאַר ער זוך נִישַׁט בְּגִאָוָה
הַאֲלֵטן . וואָרן ער אֹונ ווי אַפֶּראַסְטִי גֶראָז . הֵינִט
אֹונ עֵם גֶּרִין אֹונ פֶּרִישׁ . אֹונ מֶאָרְגֶן אֹונ עֵם גַּעַל
אֹונ פֶּרֶד־אַרַט . דוּא שְׁעֵנְסְטִי רוּז אַזִּיא הָאָט
נָאר צוּוִיא טָאג קִיין רַעגן נוֹשַׁט פֶּאלן פֹּון אִיר
אַפּ דוּ בְּלַעַטֶר . אֹונ אִיר גֶּאָנְצִי שִׁינְקִיט דֶּערַט
אוּיָה . דֶר מַעֲנֵשׁ אֹונ אוּיָד אַזוּ . עֵם קוּמַט נָאר
אוּיָה אֹוהֶם אַשְׁקַעֲכֵט ווִינְטֵל . לָאָזט זוך אוּיָם דוּ
גֶאָנְצוּ גֶדוּלָה אֹונ דָאָם גֶּאָנְצִי עֲשִׁירוֹת . דוּ ווערַט
דֶּרִיט זִיד . הֵינִט אֹונ רֶאוּבֶן גֶרוּם אֹונ שְׁמַעוֹן
בּוֹקֵט זוך צוּ אֹוהֶם . מֶאָרְגֶן אֹונ ווִידֶר שְׁמַעוֹן

גֶרוּם

כתר תורה

גְּרוֹם אוֹנֵי רְאוּבֵן קוֹשֵׁט אוֹהֵם דִּיא פִּים .

בַּר דָּלָא בַר שְׂבִיחָה עַל אִפִּי מֵיָא לִישׁוּט
(37 סירא)

ווען דר זוהן אויז נישט וויא אזוהן דארף
זיין . דאז אוהם שווימון אויף דעם וואסר : דער
עיקר וואס פאטער אויז מוטער ארביטן אויז גאר
פר דוא קונדר . אויז עס אויז רכט מזאל זוף פון זיין
אייגן מויל אפ שפארן בדי דאס קונד זאל האבן
אלדינג וואס ער דארף . אבר ווען מהט אשלעכטן
זוהן ווס ער גייט אין שלעכטן וועג אויז ער לאזט
זוף נישט לערנן . מען פרייבט ביי אוהם מוט
גיטן אויז מוט בייזן . אויז עס העלפט נישט . אויז
דאס בעסטוי אוהם ארויס צו טרייבן . ווארן אז
ער וועט זוף מיין זוכין דאס שטיק פרוט . אויז
וועט נישט האבן ווי דעם קאפ אנדר צו לייגן
וועט ער שון בעסר ווערן :

גברא רבא אמר מלתא דא תחיבו עליה
(37 כות יט 3)

ווען

כתר תורה

ווען אַגרוֹסר מאַן זאָגט עפּוּס זאָגסטו אױס אױס
נושט לאַכן : אַלדוּנג וואס דער קלוגר רעט אױס
לױטער חכמה . אױס אַפּילו דו הערסט אױס אַמאָל
אַזױנס רעדן וואס עס לאַכט זיך דור . עס אױס
אַנאַרײשקייט . טאַרסטו דרוּפּר נישט לאַכן .
נאָר דו מוזט אַן הענגן אַן דור אַז דו פּרשטייסט
נישט וואס ער האט געײנט :

גדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה
ועושה (קדושין ל"א ח')

דער וואס ער טוהט וואס מ'האט אױס געזאָגט .
אױס גרעסער פון דעם וואס ער טוהט וואס מ'האט
אױס געזאָגט געזאָגט : דער מענטש דאַרף נישט
מעהר טוהן נאָר דאס וואס גאט האט אױס געזאָגט
אױס הלואי ער זאל קענען דאס דאזיגן אױס געזאָגט
האלטן . אָפּר אַז מען וויל טוהן מעהר ווי פּוהל
מען דאַרף . אַזױגן זאכן וואס גאט האט גאט געזאָגט
געזאָגט . דאס אַזױגן זאכן געזאָגט . אױס גאט אױס

קלוגר

כתר תורה

קלוגר סון דור . מן הסתם אז ער האט עס דור
 נישט גבאטן דארפסטו עס נישט טוהן . דער
 עולם זאגט דרויף אווערטד מען טאר נישט זיין
 וצדקתך . דאס הייסט צו פרום מעהר וויא גאט
 האט גבאטן : אין וועלטליך יאכן אזוי אויף אזוי .
 טוהסטו עפוס פאר אפרעמדן . טארסטו נישט
 מעהר טוהן נאר וואס ער האט דורך גהייסן . למשל
 ער בשטעלט בייא דור דוא זאלסט אוהם אויף
 מויארן אהויז מוט פראסטי בריקן אונ פראסטי
 טירן . זאלסטו נישט מאכן גטאוולטי בריקן אונ
 לאקירטי טירן . ווארן דוא וועסט דר פו נישט
 בצאהלט ווערן . ער וועט זאגן . ווער האט עס
 דורך גהייסן מאכן . אונ ער וועט אויף רעכט הבן :
 האסטו איינס ביי דור אין גשעפט אונ ער ווייזט
 זוף דור צו שטארק גטרייא וואס דוא פראנגסט
 גאר נישט פון אוהם אזוי פוהל . זאלסטו אוהם
 גשווינד אוועק קאזן . ווארן ער אזוי דור
 פאלש . דאס אזוי איין אייביג פלל וואס צו

כתר תורה

פֿוהל אוז נושט גוט .

גַּנְבָא אַפּוּם מַחְתַּרְתָּא רַחֲמָנָא כִּרְיָא (צרכיח ק"ג ח')

דֶּר גַּנֵּב ווען ער פֿאַרט דס לאַדאין הויז אַרײַן צו
קומן . פֿעט ער גאט ער זאך אוהם העלפֿן . עס
אוז נושט דא אײַן מענש אין דר וועלט וואס ער
האַט נושט גאט אין זײַן . אפילו דער אַרגסט
מענש . דר גנב ווען ער גייט דוא גנבה טואן .
רופט ער גאט אונ ער פֿעט אוהם ער זאל אוהם
העלפֿן צו דר גנבה :

גַּם זײַ לטובה (סכסדרין ק"ח ח') .

דס אוז אויך צו גוטן : אזו דארף דר מענש
צו זאגן אויף איטלכי זאך ווס עס טרעפט זיך
אויס . אונ אפילו עס גשעהט אוהם אגרום
אומגליק . מוז ער אלץ זאגן דאס אוז גוים צו
גוטן . ווארן גאט אוז אַבאַרמֶה ערציגער פֿאַטער
אונ ער וויל קיינס קיין שלעכטס נושט טואן .

אונ

כתר תורה

און דאס וואס עס דאכט זיך אונז עס און שלעכט
 און זיכר גוט נאר מור פרשטייאן עס נישט .
 איך וויל דור געבן אקליין משר . אגרוסר
 סוחר האט גלאזט אויף לאדן עטלכי בריקס
 מוט סחורה צו פאהרן קיין דייפציג אויף דם
 יריד . ווי ער האט שוין גלאזט אוועק פאהרן .
 און ער גפאלן און הט גבראכן אפוס . דארך
 דעם הט ער גמוזט בלייבן אין דר היים מוט דר
 סחורה . ער האט דריכר שטארק גוויינט און
 גלאזט . ווארן ער האט אטאפל אומגליק
 ער האט גבראכן אפוס און האט גאך אנגווארן
 אזו אגרוסן יריד ווס ער וואלט גקענט פרדיהנן
 עטלכי טויזנד טאלר . אין עטלכי וואכן ארום
 קומט אן אבריה אז דוא אנדרי סוחרים פון זיין
 שטאט ווס זענן אויך גפאהרן קיין דייפציג . זענן
 אויף דעם וועג דרטרנקן גווארן מוט דו בריקים
 און עס און פון זיי קיין אנצייכניש נישט גבליבן
 צונד האט דר סוחר אויף גהופן דו הענד צום

כתר תורה

הוּמַל • אֹנֶה הָאֵט גִּזְאָגֶשׁ אֹדֶךְ דֹּאנֶק דֹּוֹר גִּזְאֵט
פֶּר דְּעֵם וָוֹאֵם אֹדֶךְ הָאֵב אֶפּוֹם גִּבְרָאֶכֶן • דָּאֵם
אֹמְגִלִיק אֹזֵי מִיִּין גִּלִּיק דָּאֶרְךְ דְּעֵם בִּיסָל יִסּוּרִים
בִּין אִידֶךְ גִּבְדִּיבֶן בִּיִיא מִיִּין דְּעֵבֶן אֹנֶה בִּיִיא מִיִּין
עֲשִׂירוֹת :

גִּיּוֹרָא עַד עֲשָׂרָה דָּרִין לֹא תִבּוּי אֶרְמָאָה
בְּאַפִּיה (סנדרין ז' ט')

פֶּאֶר דְּעֵם גֵּר אֶפִּילוּ בּוֹז אִין צַעֲהֶנְטֵן דֹּוֹר
אַרִיִין זְאֶלְסָטוּ קִיִּין גּוֹי נּוֹשֶׁט מְבֻזָּה זִיִּין : דּוּא
זְאֶלְסָט אֹיף קִיִּינִם קִיִּין שְׁלַעֲבָטִם נּוֹשֶׁט רַעֲדֵן אֹז
דּוּ זַעֲהָסָט זִיִּין קֶרֶב שְׁטִיִּיט • אֶפִּידּוּ דּוּ וָוִיִּסָט אֹז
עַר הָאֵט אֹיָהֶם פִּינֶט • וָוֹאֶרֶן חֲאֶטְשׁוּ עַר קֶאֶן
אֹוָהֶם נּוֹשֶׁט לִיִּידֵן • פֶּר דְּרִיסָט עִם אֹוָהֶם דָּאֶךְ וָוֶען
אַפֶּרַעֲמֶדֶר רַעֲט אֹיף אֹוָהֶם •
דָּאֶגֶר גִּנָּא אָכַל צִפְרִין דָּאֶגֶר גִּנִּין צִפְרִין אָכַדִּין
לִיָּה (יִלְקוּט קַסְלַח) ,

כתר תורה

ווער עס דינגט איין גארטן . דער עסט
 פייגל : ווער עס דינגט אַבר פוהל גערטנר .
 דעם עסן דוא פייגל : ווער עס פיהרט איין
 איינציג גשעפט רוהיג אונגלאסן . דער לעבט
 גוט אונג האט פון דר וועלט הנאה . ווער עס
 פיהרט אַבר אסך גשעפטן אונג פּרדרייט זוף דעם
 קאפּ מוט פּרשידני זאכן . דר ווירד פּרשורצט
 ער האט קיינמאל קיין רוה נישט . אונג אפילו ער
 פּרדיהנט פיהל געלד . האט ער קיין טאג אונג
 קיין גאכט נישט . אונג ער פיהלט גאר קיין נחת
 נישט פון דעם לעבן :
 הדיוט קופּין בראש (מנלה יב ח) :

דר נידריגער מענש שפּרינגט תמיד ארויף .
 אז עס זענן דא אין אַגזערשט גרוסי לייט אונג
 מיטל לייט אונג נידריגי מענשן . אונג דיא גרוסי
 לייט דעדן פון עפּוס . וועט זוף דר מיטלער נישט
 אן רופן . ווארן ער טראכט ביי זוף ווי קום אונג

כתר תורה

צו רעדן צווישן זאלכי מענר . דר נידריגער רופט
 זיך אבר אן . ווארן ער און אשיינין : ער קא
 זיך נישט . און מיינט אז איטלער און צו איהם
 גלייך : אזעס און אין אשטאט דא דיעזע
 איבר ארב אדר ארעגירער : וועט זיך דר מיט
 מאן נישט אן רופן . ער גייט זיך זיין וועגס . און
 זאגט עס זענן דא גרעסרי לייט פון מיר . קא
 זי טואן ווי זיי גפעלט . אבר דו נידריגער מענש
 זענן דו גרעסטי שרייארס . זיי מאכן אן דע
 גרעסטן מחלוקת . און אז דר בידנירב אדר ד
 פארשטעהר וויל ווייטער בלייבן . מוז ער זיך ב
 דו נידריגער לייזאקיס מכניע זיין . אז זיין זא
 שטיל ווערן :

חמור אפילו בתחופת תמוז קרירא ליו

(שבת נ"ג ח')

דעם אייזל און קאלט אפילו און דר גרעסט
 היין . ווארן ער דאט קיין שיכל נישט דעמאל
 צו ליגן אויף דר זין . גאר ער לייגט זיך א

שאטן

כתר תורה

שׂאטן אָדער אַין אַקאַלְטן קעלר : דער גאר ווייסט
 נישט צו בַּנוצן דיא צייט + אפילו עס מָרעפֿט
 וויד איהם דאס גרעסטִי גליק , ער האט עס פֿאר
 דו אויגן + האט ער קיין שכל נישט ער זאל עס
 בַּניצן :

חֲסִדִּיהּ רַגְבֵּי נִפְשָׁא דְשַׁלְמָא נָהִיט (סנהדרין קב)

אז דער גַּב קאן נישט גַּבבִּין ווידער ער איין
 ערליכער מאן + אז דו קענסט איינעם פֿר אַשלעכטן
 מענטש + אונג איינמאל ווייזט ער וויד גוט קעגן
 דור + זאגסטו איהם נישט גַּבִּיבן + אונג דו מוזט
 פֿריבן פֿר וואס ער און פֿליצונג גיט גווארן + ווארן
 מייסטנס איז ער גאר גיט דעמאקט ווען ער
 קאן דיר קיין שדעכטם נישט טוהן + לאז ער
 אָפֿער גאר קעגן + וועט ער ווידער זיין דער אייגנער
 שַלעכטער מענטש אזו וויא ער און תמיד
 גוועזן :

טב לבישא דא תעביר ובישא דא יממי

כתר תורה

קֶדֶךְ (מדרש ותנחומא) .

טוה דעם שלעכטן קיין גוטס נישט וועסט
קיין שלעכטס נישט האבן : מען מוז זיך שטארק
היטן פאר דעם שלעכטן מענטש . אונג מ׳טאר
איהם אפילו קיין גוטס נישט טוהן . ווארן פל
זמן דו בוזט פון איהם פון ווייטן . לאזט ער דורך
גיין אונג האט צו דיר קיין שליטה נישט . האסטו
איהם אָפּר איין איינציג מאל אטובה גטוהן .
אז ער שוין מוט דיר אמתותן אונג ער וועט דיר
אלרלייא שלעכטס טוהן : קומט צו דיר אַמסור
אונג מאכט דיר אמורא אז ער וועט דורך מסרן .
גיב איהם אפאר פעטש אונג ווארף איהם ארויס
וועסטו שוין פון איהם רוה האבן . ווייזטו איהם
אָפּר אוועג פון געבן . וועט ער זיך פון דיר
נישט אפ טשעפן . ער וועט צו דיר קומן אלי
מאל אונג וועט פון דיר בשטענדיג פראנגין געלד
דו וועסט דאך אָפּר נישט אין שטאנד זיין איהם

תמיד

כתר תורה

תמיד צו געבן . דאָרף דם וועט ער דוף ערשט
דר נאך אין אַמט מסרן :
מלך בסדע משתוקא בתרין (מגלכ יח ח) .

דאס ווארט איז ווערט איין גולדן .
אָבר דאס שווייגן איז ווערט צוויי גולדן . דם
שווייגן אזו תמיד בעסר פון דעם רעדן . איין
איינציג ווארט קאן אמאד דעם מענש דאס
גרעסט אומגליק ברענגן . אָבר דאס שווייגן קאן
קינמאל נישט שאטן .
מלח ממון חסר (כתובות ס"ו ז) .

זאלן צו געדד פעהלט : דאס זאלן אזו
דאס בעסטי מיטל צו איטלכן עסן ווארג עס זאל
לאנג דוירן . אז מען וויל בהאלטן פלייש
אָדר פיש זאלצט מען עס איין . ווירד עס נוט
קאליע . אָבר צו געדד איז נישט דא קיין זאלן
דס הייסט עס איז גר. קיין איינציג מיטל נישט דא

כתר תורה

צו דעם געלד אז עס זאל לאנג דוואַרן • און
אפירן דר גרסטער עושר איז נישט זעכר אז דס גלד
זל זיך ביי איהם נושט אויסלאזן און ער זאל ארום
ווערן • איבער דעם טאר זיך קיינר נישט גרום
האלטן מיט זיין עשירות • ווארן ער קאן
נישט וויסן וואס שפעטער וועט זיך טוהן •
ממארי רשותך פארי אפרע (3"ק מ"ז ח')

פון דיין בעל חוב לאז דיך בצאהלן מיט
קלייאן • אז איינער איז דיר שולדיג געלד • און
בעסער דוא זאלסט ביי איהם נעמן דוא ארגסט
סחורה פאר דעם חוב • איידר דוא זאלסט דורך
מיט איהם לאדן •

מה דעלך סני קחברך לא תעביר (סג ח' א')

ווס דיר נישט רעכט איז • דס טוה נישט
דעם אנדרן מענש • אייגנטליך איז רעכט אז
וויא אין דר תורה שטייט • ואהבת לרעך כמוך

דוא

כתר תורה

דוא זאלסט איטלכן מענש אזו ליב האבן
 אַקאַראט ווי דיך . עס זאל קיין חילוק נישט זיין
 צווישן דיין געלד אונ זיין געלד . אונ דו זאלסט
 דיך מיט איהם דעם לעצטן ביסן טיילן . אָבֿר
 צו דעם מוז מען שוין זיין אויף אַגרוסי מדרגה .
 אונ עס און קוים דא איינר צווישן צעהן טויזנד
 ער זאל דאס קענן האלטן . איבֿר דעם האט דו
 גמרא גגעבן אלייכטן כלל . טוה ווייניגסטנס
 יענס נישט אזונס ווס עס איז דיר נישט ליב .
 פֿיי איטלכר זאך וואס דוא טוהסט איין אנדרן
 מוזטו דיר איבֿרלייגן . אויב עס וואלט דיר
 רעכט גוועזן . ווען יענר וואלט דיר אזו גטואן .
 אונ ווי פֿאָרד דו זעהסט אז עס וואלט דיר גאר
 נישט ליב גוועזן . טארסטו עס יענס אויך נישט
 טוואן . אז דוא פֿיהרסט דיך אזו . קאנסטו
 קיינמאר קיין שלעכטס נישט טוואן .

נכנס

כתר תורה

דר מיט ארביטן איין טאג. דם ערשטן טאג האט
 דר ערשטער חבר דעם פערד נישט געעבן צו
 עסן ווארן ער האט גזאגט. עס וועט מארגן
 האבן גנוג צו עסן ביי מיין חבר. דר אנדערער האט
 איהם ווידער דעם אנדערן טאג נישט געעבן צו
 עסן. ווארן ער האט גזאגט עס האט זיך שוין
 געקומען גנוג און געעסן. דעם דריטן טאג
 האט איהם ווידער דר דריטער אויך נישט געעבן צו
 עסן. ווארן ער האט גזאגט. עס האט גניג געעסן
 אין דיא צוויי טעג ביי מיני חברים. דארף דם
 איז דאס פערד גפייגרט: אזו איז ביא אלי
 חברותה זאכן. איינער פרלאזט זיך אויף דעם
 אנדערן אונג דיא זאך גייט אין גאנצן צו גרונד: